„Należność pocztową uiszczono ryczałtem".

Rok II. Grudzień 1928 roku. N-r 12.

ŻYCIE STRAŻACKIE

Organ Związku Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego.

MIESIĘCZNIK.

!! W JEDNOŚCI SIŁA !!

ADRES REDAKCJI:	ADRES ADMINISTRACJI:	CENY OGŁOSZEŃ:
RADOM,	SOSNOWIEC,	cała stronica . . . . Zł. 50
UL. MARJACKA № 5.	UL. KOŁŁĄTAJA 3.	połowa stronicy . . . . „ 25
Telefon Nr. 568.	Telefon Nr. 63.	ćwiartka . . . . „ 15
		ósemka . . . . „ 8
		szesnastka . . . . „ 5

Z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia i Nowego 1929 Roku wszystkim Prenumeratorom i Czytelnikom „Życia Strażackiego" przesyłamy serdeczne życzenia.

REDAKCJA.

NASZE OCHOTNICZE STRAŻE POŻARNE.

W Nr. 33 34 z dn 2. IX. b. r. „Przeglądu Pożarniczego" dowiedziałem się o artykule „Czerwony kur nad dachami" w Nr. 206 str. 5 Epoki, śpieszę więc choć trochę zaznajomić społeczeństwo nasze z tym ogromem pracy i ofiarności, jakie ponosi nasze Strażactwo Polskie Ochotnicze, a zarazem choć trochę je obronić przed krzywdzącymi słowami Komendanta Stołecznej Straży interpelowanego przez Epokę.

Szkoda wielka, że Komendant Prokop tak ironicznie odzywa się o uzbrojeniu naszych Ochotniczych Straży Pożarnych. Gdyby Komendant zechciał się bliżej zetknąć z nami i zainteresował, z jakim trudem i mozołem to uzbrojenie się zbiera, gdyby zechciał zwiedzić szereg pogorzelisk i zajrzeć do niektórych kronik Straży, to przekonałby się o wielu bohaterskich czynach Strażaków Ochotników. Gdyby Komendant Prokop w roku zeszłym w Poznaniu uważniej przeglądał Wystawę Głównego Związku Straży Pożarnych to nie mógłby nie zauważyć zgniecionego kasku Strażaka Częstochowskiego, który zginął bohaterską śmiercią w walce z pożarem na Jasnej Górze. Szkoda wielka że Komendanta rażą „naturalnie błyszczące" hełmy naszych Druhów. Błyszczą — prawda, bo cenimy ten nasz krwawy dorobek, kupiony za użebrane pieniądze, ale słusznie pisze we wspomnianym Przeglądzie Pożarniczym Druh Redaktor Pągowski, że wśród tych błyszczących hełmów wiele-by można było zobaczyć śladów belek.

Sterany długoletnią wojną Kraj nasz, niszczony przez wszystkich okupantów nie może wziąć na swe barki utrzymania wszędzie Straży Zawodowych, dlatego idea pożarnictwa ochotniczego winna wszędzie znaleźć uznanie, a w pierwszej linjl u siostrzanych naszych organizacji, mianowicie u Straży Zawodowych. Tam, gdzie większe skupienie ludności tego wymaga i umożliwia, niech będą Straże stałe Zawodowe, ale nie wolno Wam Druhowie — Zawodowcy lekceważyć naszej ciężkiej pracy, jaką z osobistą szkodą dla naszych prac zawodowych wykonywujemy, jedynie, żeby nieść pomoc bliźniemu i Ojczyźnie, bo każdy spalony snopek, każda spalona strzecha wieśniacza, to zmniejszenie mienia publicznego, zubożenie całego Kraju, więc ratujemy, by zmniejszyć nędzę. Ochotnicza armja Strażacka w Polsce w danej chwili przekracza ćwierć miljona, ileż razy jest liczniejszą od zawodowej! A strona materjalna? Niech Komendant Prokop przed ironizowaniem uzbrojenia i działalności Ochotniczych Straży Pożarnych porówna. ile wynoszą pensje nielicznego Strażactwa Zawodowego w całym Państwie, w porównaniu do sum wydawanych na rekwizyty ochotniczych Straży Pożarnych w całym Państwie. Niech również porówna ile na każdą Zawodową Straż wypada klm.^{2} do obsługi i ile na każdą Straż Ochotniczą.

Bliżej znam warunki pracy w Okręgu Opoczyńskim, gdzie w roku 1925, w chwili organizowania się Okręgu, było Straży Pożarnych 12, a obecnie 46 i posiadamy:

sikawek	. . .	48
beczkowozów	. .	65
drabin różnego typu	.	60
bosaków	. . .	218
tłumnic	. . .	225
węża tłocznego	. .	937 m. b.

Co Komendant Prokop powie o tem, że Straż Opoczyńska w dniu 9.VIII.1927 r. wyjechała do ognia w Klinach (6 klm. odległości) w 5 minut po alarmie w składzie 16 ludzi na ogólną ilość 24 zebranych na alarm Druhów, pomimo, że nie jest skoszarowaną, że w całym Okręgu niema ani jednego płatnego Strażaka, a całą zapłatą jego są spalone buty lub belka na „naturalnie błyszczący" hełm. Ta sama Opoczyńska Straż w dniu 4.VI-1927 r. o godz. 6 m. 45 również w 5 minut wyruszyła do ognia w sile 9 Druhów, a 2 minuty później w sile dalszych 17 Druhów. A czyż nie ładny to czas zebrania się nieskoszarowanych, oderwanych od pracy swej 27 Druhów ze Sławna na alarm w 3 minuty w dniu 9.VII.1927 r. A weźmy np. masowy pożar dnia 4.VII.28 r. Odrzywole, naszegoOkręgu, gdzie spłonęło z górą 200 budowli, gdzie miejscowa w (22 Dr hów) i sąsiednie Straże z Domaszna (14 Druhów), Sulgostowa (16 Druhów) , Nieznamirowic (15 Druhów Drzewicy (25 Druhów), Klwowa (18 Druhów), Gielniowa (10 ludzi, odległego o 16 kilometrów z pięknym zaparciem się siebie wprost bohaterskich dokonywały czynów przyszalonym huraganie, przenoszącym ogień o 200 metrów ponad niezabudowanym rynkiem. A możeby się Druh Komendant pofatygował do tegoż Odrzywolu (autem przez Grójec — Nowe Miasto) i obejrzał uratowane budowle drewniane, stojące o 2 metry od spalonych, dowiedziałby się wówczas Druh Komendant również, że Straż Pożarna Ochotnicza z Drzewicy, zasłoniwszy twarze łokciami mundurów, przejechała galopem uliczkę, między 2 rzędami płonących domów, by nie puścić ognia na Kościół. Są to rzeczy, o których się nie pisze, tylko my sami wiemy, a mamy je bardzo często, bo Strażak Ochotnik czyni to z ochoty i ochotnie nie dla zapłaty i nie strajkuje. Pisze Druh Komendant o „braku należytej organizacji". Śmiem wątpić, czy dostatecznie Druh Komendant badał tę organizację i jestem pewien że np. nasza Straż Radomska nawet na fałszywy alarm z autowym pogotowiem wyjedzie nie później od Warszewskiej. A co powie Druh Komendant Straży Stołecznej o zdobywczyni mistrzostwa w Turynie Ochotniczej Straży Pożarnej Łódzkiej pod dowództwem Druha Brzozowskiego Tadeusza, znajomej z zeszłorocznego Zjazdu w Poznaniu? Jeżeli zaś chodzi o Straże Pożarne wiejskie i osad, to proszę przybyć i odwiedzić nasze Straże Okręgu Opoczyńskiego, a każdy przekona się, że pomimo nieskoszarowania, pomimo zajęć prywatnych i osobistych w każdym z 46 miejsc już w minutę — dwie będą biec błyszczące kaski w umówione miejsce. Taki jest Duch i poczucie przyjętego na siebie obowiązku wśród Ochotniczego Strażactwa taką jest nasza organizacja. Gorzej jest ze środkami lokomocji, i z naszemi drogami, ale to już przechodzi nasze kompetencje i możemy tylko zwracać się do Władz Państwowych z wnioskami i prośbami o ich uregulowanie. Jak mi wiadomo, sprawą tą zajmuje się Główny Związek od zeszłego roku. Nie lepiej ze środkami materjalnemi. W roku kalendarzowym 1927 na Okręg Opoczyński otrzymaliśmy z Sejmiku 11.300 zł. i z P.Z.U.W. 8913—60. Wszystko to wydaliśmy na pomoce dla Straży Pożarnych, kursy, zawody konkursowe i t p, oprócz 687 zł. 73 gr. na wydatki kancelaryjne, pocztowe i t. p. oraz 900 zł. pensja Instruktora Okręgu i 108—85 jego rozjazdy przez cały 1927 r. Resztę brakujących środków Straże muszą zdobywać same, przygotowując jakieś przedstawienia amatorskie, urządzając zabawy, loterje i t. p. imprezy, poświęcając swój wolny od prac zawodowych czas. Jeżeli do tego dodamy całoroczną pracę nad uzupełnieniem swej wiedzy strażackiej fachowej na ćwiczeniach, kursach, pogadankach, referatach, to ironiczne określenie i ocena pracy Ochotniczych Straży Pożarnych przez Komendanta Stołecznej Straży jest niemiłe jak ironiczny uśmiech maszynisty, prowadzącego pociąg lub szofera, jadącego z szybkością 80 klm. cudzym autem, na widok podróżnego, idącego wolno pod górę z tobołkiem na plecach. Ten tobołek ciężki, ale drogi, to idea Strażactwa Ochotniczego a podróżny to całe Strażactwo Ochotnicze, wiernie ale ciężko i mozolnie służące Ojczyźnie, Krajowi i bliźniemu. Tobołek ten, to ich własna droga zdobycz z pięknymi ideałami, którym służymy,

Szkoda, że w wywiadzie swym nie wspomniał Druh Komendant, że wszystkie Związki Wojewódzkie co roku organizują kursy oficerskie i podoficerskie na swych terenach i jeden np. Związek Województwa Kieleckiego, jak widać ze sprawozdania w latach 1925 i 1926 urządził 75 kursów, które ukończyło 1484 oficerów i podoficerów, Straży, a w latach 1927 i 1928 prace te nie ustawały. Ale nie tylko czysto Strażacką pracą się zajmujemy. Chcemy i na innych polach pomóc Państwu naszemu i Społeczeństwu Prowadzimy również bardzo intensywnie prace przysposobienia wojskowego i wychowania fizycznego. W roku ubiegłym na urządzanych w Okręgu Częstochowskim manewrach na dwa tysiące kilkuset uczestników szkół P. W. i W. F. było 1760 Strażaków w różnym wieku i różnych szarż **z jednego Okręgu Częstochowskiego** (powiatu). Strażacy Ochotnicy w sercach potrafią wzniecić nie tylko ogień miłości bliźniego, ale i miłości dobra, piękna, miłości Ojczyzny i gdy Ta alarmuje nie namyślają się nad zmianą granatowego munduru na szary żołnierski. Ciekawych skieruję do Ochotniczej Straży Częstochowskiej, a znajdą tam zdobyty własnemi rękami Strażaków słup graniczny z obcemi orłami.

Cieszą mnie niepomiernie końcowe słowa wywiadu, a mianowicie fakt, że w Straży Stołecznej służy dużo Studentów i mam nadzieję, że oni po skończonych studjach Uniwersyteckich nie porzucą hełmów strażackich, ale nadal, rozjechawszy się po kraju tu i tam będą pracować w naszych Strażach Ochotniczych. Tylko, Druhowie, pamiętajcie, że praca Straży Zawodowych i nasza Ochotnicza uzupełniają się. że stanowimy i winniśmy stanowić jedną rodzinę strażacką; tam, gdzie wyjazdy są częstsze tam, gdzie jest większe skupienie ludności, siłą rzeczy musi być tak zwana Straż Zawodowa, bo nikt nie może całe życie pracować bezpłatnie, musi zarabiać jakoś na chleb, ale nigdy nie lekceważyć tej ofiarnej współpracy ludzi chętnych i dobrej woli, którzy nietylko bezinteresownie, ale nawet z osobistymi stratami niosą pomoc bliźniemu. Pamiętajcie Druhowie Strażacy Zawodowi, że bezczynnie będą stały wasze auta, motopompy, jeżeli znajdziecie się na naszej polskiej drodze błotnistej lub piaszczystej lub w miejscu bez wody. Pozostawicie je, a będziecie tak samo jak my, temi samemi, co my narzędziami bronić mienia i z takimże rezultatem.

Józef Telatycki.

Sztuczne zbiorniki wody.

W czasie ostatnich pożarów w okolicy mojego rejonu, byłem świadkiem bardzo przykrych scen, jakie miały miejsce pomiędzy strażami przybyłemi do ognia, a miejscową ludnością, mianowie: straż żąda koni dla dowożenia wody, mieszkaniec wsi płonącej dać ich nie chce. Stąd awantury często nawet niesłusznie krzywdzące gospodarza miejscowego, a co gorsza, każda taka scena, bardzo ujemnie, a nieraz i wrogo usposabia miejscową ludność w stosunku do straży pożarnej. Lecz czy można brać za złe gospodarzowi odmawiającemu koni do wożenia wody, wobec obawy, że za kilka lub kilkanaście minut, ogień trawiący mienie sąsiada, zawita i do niego? czy można żądać od kogo, by jechał po wodę, nieraz

i kilometr daleko, ą w międzyczasie z lękiem oglądał się, czy wskutek przerzucenia się ognia, ten straszny gość jego strzechy nie nawiedził? Ktoś powie, że jest od tego straż by ratowała, prawda — ale ja dodam, że przy ratowaniu jest i gospodarz, chociażby dla dopilnowania tego co uratowano. Nie można żądać od jego żony, dającej opiekę kilku małoletnim dzieciom, a często i z niemowlęciem na ręku, patrząc z rozpatrzą jak praca nieraz szeregu lat leci z dymem pod niebo, aby kobieta ta, brała udział w akcji ratowniczej, bo mąż jej pojechał po wodę.

Brak wody powoduje często zatargi i pomiędzy strażami przybyłymi do ognia; bywają wypadki, że do pożaru przyjeżdża po kilka, lub kilkanaście straży. — Jako strażak, zapytam Szanownych Kolegów po fachu, jak wygląda akcja tych straży, tłumiących ogień na sucho. Otóż każda straż stara się przebojem, zdobyć każdy beczkowóz wody, jaki dostarcza ludność miejscowa, stąd zatargi pomiędzy strażami, gorszące przygodnych gapiów, oraz i ludność cywilną, biorącej chętnie udział w akcji ratowniczej.

Skąd to zło? Z braku wody we wsiach na miejscu. Czyli brak zbiorników o pojemności 15—20 tysięcy litrów wody, napełniających i zawsze gotowych, dla zaopatrzenia w wodę, przybyłych straży do p o ż a r ó w Wyobrażą sobie Panawie straż pożarną tłumiącą ogień i czekającą 10—15 minut na dostarczenie każdej beczki z wodą (często tak zwanej śledziówki, z której połowa w drodze od rzeki została wylaną) a akcja straży przybyłej do pożaru, mającej wody w miejscu, lub w zbiorniku i poddostatkiem, tak dla siebie, jak i dla drugich straży, bez awantur o konie z ludnością miejscową. Czy woda w zbiorniku w miejscu, nie jest często zabezpieczeniem przed pożarami zbiorowymi i uratowaniem szeregu domów, a nieraz całej wsi? Tak! czy woda w miejscu nie doprowadza do wspólnej harmonijnej pracy przybyłych straży? Tak! Czy pierwsza straż przybyła do pożaru i mająca wodę w miejscu i to ad libitum, może skutecznie stawić czoło strasznemu żywiołowi? Tak! Czy woda w miejscu naraża straże pożarne na konflikt z ludnością miejscową? Nie!

Panowie powiedzą, dobrze, ale co robić jeżeli niema wody w miejscu? Otóż, aby woda była w miejscu nie jest tak trudno tylko trzeba chcieć, mianowicie: w każdej wsi znajduje się odpowiednie miejsce blisko studni, lub na ścianach, na wybudowanie zbiornika cementowego w ziemi głębokiego 2 metry + 3 x 3 metry co czyni 18 m. a licząc, że każdy metr^3 mieści jeden tysiąc litrów wody, a zatem 18,000 litrów, czyli 45 beczkowozów a 400 litrów, uważam, że to zupełnie wystarczające. Koszt budowy takiego zbiornika obliczam 200 do 300 zł. wraz z nakryciem i ogrodzeniem. Przykład:

wykopanie dołu . . .	zł.	10— 15
cegła 15 cm. ściany i podłoga, sztuk 1,200 a zł. 85 . .	„	102—102
2 beczki cementu a zł. 18. . .	„	36— 36
2 beczki wapna a zł. 5 . .	„	10— 10
piach		6— 10
dowóz materjałów . . .	„	20— 40
murarz	„	20— 28
robocizna	„	10— 15
zabezpieczenie i ogrodzenie .	„	20— 30
Razem .	zł.	234—286

Koszt budowy danych zbiorników pokrywa gmina z budżetu dodatkowego, co przy rozłożeniu na morgi, obciążenia wielkiego nie będzie. Co prawda, to w wypadku tym P. Z. U. W. mógłby przyjść z pomocą finansową, boć to w jego interesie. O napełnieniu zbiorników wodą, i o ich utrzymaniu decyduje kamisja przeciwpożarowa, która znajduje się w każdej gminie.

Biorąc powyższe pod uwagę, stawiam wniosek aby Zarządy Okręgowe poczyniły starania u władz kompetentnych, aby niezwłocznie w każdej wsi pobudówano zbiorniki na wodę, o pojemności 15 - 20 tysięcy litrów wody.

Rejonowy Naczelnik
i Naczelnik Ochotniczej Straży Pożarnej Czechy
(—) *Jan Dąbrowski.*

Z działalności Związku Wojewódzkiego.

Na posiedzeniu Zarządu Związku Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego, w Końskich w dn. 18-go listopada 1928 r. po zatwierdzeniu protokułu posiedzenia Zarządu z dn. 29 września r. b., oraz protokułu posiedzenia Prezydjum Rady Wojewódzkiej łącznie z Zarządem Związku w dn. 29 września 1928 r. przyjęto do wiadomości protokuł zebrania Rady Związku Straży Pożarnych Woj. Kieleckiego w dniu 30 września 1928 r.

Następnie załatwiono poniższą ważniejszą korespondencje, przyjmując do wiadomości:

1. Wysłanie przez Prezydjum Zarządu depesz z gratulacjami z okazji 10-cio lecia niepodległości do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, do Pana Marszałka Piłsudskiego, do pana Premjera i do pana Wojewody.

2. Okólnik do Okręgów z zaleceniem wysłania takichże depesz.

3 Odezwę do Strażactwa w sprawie niekupowania zagranicznych towarów.

4.i Pismo do Pana Wojewodu w sprawie rewizji lokali widowiskowych pod względem bezpieczeństwa pażarowego, oraz decyzję co do wyznaczania Komisji Wojewódzkich z udziałem przestawiciela Zwiąku Wojewódzkiego Inspektora J Drzewieckiego, dla zbadania lokali teatralnych w miastach wydzielonych i Komisji Starościńskich z udziałem przedstawiciela Związku Wojewódzkiego w celu rewizji lokali kinematograficznych.

5. Pismo do Pana Wojewody i do p. Zielińskiego, dyrektora oddziału Kieleckiego P. Z, U. W., z prośbą o ingerencje w sprawie zrównania Związku Woj. Kieleckiego z innemi Związkami przy repartycji zasiłków z P. Z. U. W. za rok bieżący.

6. Okólniki Centrali Nr. 1 i 2 w sprawie organizacji działu Zjazdów i Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu.

7. Pisma Centrali z odpowiedzią, iż uznała za możliwe skorzystać z inicjatywy Straży w Chęcinach, jedynie w tych granicach, aby uzyskać ulgi na przejazd koleją strażaków umundurowanych z taborem w razie konieczności wyjazdu straży koleją do pożaru.

8. Odpowiedź Centrali, że odznaczenia za osiągnięcie wyników na polu przysposobienia wojskowego i wychowania fizycznego uważa się za żetony pamiątkowe, które nie mogą być noszone na mundurach korporacyjnych.

9. Powiadomienie Centrali, ze Kurs pożarniczy dla oficerów drużyn kolejowych Dyrekcji Radomskiej odbędzie się w Lublinie, na co odpowiedziano że delegaci nasi nie wezmą udziału w tym kursie, ze względu na to, iż kurs ten nie odbywa się na naszym terenie.

10 Żądanie Centrali dostarczenia danych o ilości Straży Okręgów, instruktorów, na co odpowiedziano, iż nasz Związek liczy 900 straży, 17 Okręgów, 19 instruktorów i 1 siłę biurową.

11. Żądanie Centrali co do nadesłania uwag dotyczących referatów będących w opracowaniu przez Gł. Kom. Techniczną a to stosownie do uchwały konferencji inspektorów z dn. 25. III 28 r. Odpowiedziano iż uwagi moglibyśmy przesłać po otrzymaniu podstawowo opracowanych projektów. Przytem zaznaczono iż niektóre z projektowanych referatów — przestały być aktualne.

12. Żądanie Centrali dostarczenia danych o składzie osbowym Zarządu Związku.

13. Do Centrali z prośbą o zatwierdzeniu w szarże aspirantki na okres próbny, Haliny Grzędzińskiej.

14. Do Centrali z powiadomieniem o przystąpieniu Związku Kieleckiego do Głównego Związku i o wydelegowaniu jako przedstawicieli do Rady Naczelnej druhów Prezesa Jakóba Kona i Wice-Prezesa Zdzisława Przyjałkowskiego, oraz jako zastępcę skarbnika Władysława Wejnbergera.

15. Pismo „Przeglądu Pożarniczego” z prośbą o dostarczenie wykazu członków Rady, Zarządu i Korpusu inspekcyjnego posiadających odznaczenia wojskowe i państwowe. Wykonawszy tę prośbę jednocześnie wydaliśmy zarządzenie okólnikowe do Okręgów o przesłanie tychże danych dotyczących członków Okręgu i Straży.

16 Pismo P. A. T. z prośbą o wypełnienie kwestjonarjusza dotyczącego "Życia Strażackiego",

17. Pismo do Ispektora Śląskiego druha B. Pachelkiego z prośbą o wygłoszenie referatu na odprawach naczelników rejonowych.

18. Do Inspektora B. Pachelskiego z prośbą o ułatwienie dotyczące zwiedrzenia teatru w Katowicach przez Komisję Wojewódzką

19. Pismo Okręgu Będzińskiego w sprawie umorzenia należności za zaległe składki członkowskie. Odpowiedziano, że statut nie przewiduje umorzenia, należności za składki które nie zostały zebrane z winy Okręgu lub wskutek niedokładnego prowadzenia kontroli winien płacić Okręg ze swych funduszów.

20. Do Zarządu Okręgowego w Będzinie z prośbą o przeprowadzenie dochodzenia w sprawie raportu naczelnika Zjazdu w Kielcach o niewłaściwem zachowaniu się drużyny Straży czeladzkiej na zawodach podczas ćwiczeń Straży Kieleckiej.

21. Pismo okręgu Będzińskiego z wnioskiem unormowania sprawy koni dla Straży do pożaru.

22. Zaproszenie Straży w Radoszycach na uroczystość poświęcenia sztandaru na dzień 14.XI.1928 r.

23. Zaproszenie Straży w Kolbuszowie na uroczystość poświęcenia sztandaru na dzień 18.XI.1928 r.

24 Zaproszenie Straży w Odechowie na uroczystość poświęcenia sztandaru i remizy w dniu 4 listopada 1928 r. Ze względu na zajęcie powyższych terminów wcześniej planowanemi czynnościami nie można było wydelegować przedstawiciela, przesłano tylko gwóździe do sztandaru.

25. Okólnik o zarządzeniu wzorowego pokazu ćwiczeń przez instruktora podczas odprawy naczelników rejonowych, w celu ujednostajnienia metod, sprawiania narzędzi i stosowanie instrukcyj.

26. Okólnik o uregulowaniu Drukarni nalażności za księgowość.

27. Okólnik o powiadomieniu czy przez Okręgi są opinjowane wszystkie podania Straży o zasiłki P.Z.U.W.

28. Okólnik z poleceniem wykonania uchwały Rady Wojewódzkiej w sprawie organizowania kolumn żenskich przy Strażach.

29. Okólnik o terminowem nadsyłaniu raportu o obrocie wydawnictwami i odznaczeniami.

30. Okólnik o wyrównaniu należności i wpłaceniu składek członkowskich.

31. Okólnik o terminach odpraw naczelników rejonowych.

Dalej zatwierdzono poniższe sprawozdanie inspektora za czas od 30 września do 17 listopada 1828 r.:

W okresie sprawozdawczym w dniu 30.IX.28 r. odbyły się zawody Wojewódzkie dla Straży grupy II, III i IV. Do zawodów w grupie II stanęło 6 straży w sile 124 osoby, w grupie III - 6 straży w sile 103 osoby i w grupie — IV 29 straży w sile 490 osób. Ogółem w zjeździe wzięło udział 1802 osoby. Poza konkursem wykonała ćwiczenia drużyna skautowska ze Skarżyska, której sprawność wzbudziła ogólne zainteresowanie i uznanie. Zawody zostały poprzedzone przyjęciem na placu przed Katedrą raportu przez p. Wojewodę Kieleckiego, Prezesa Głównego Związku Z. Choromańskiego i prezesa J. Kona.

Po nabożeństwie w katedrze odbyło się poświęcenie lokalu automobilowego Straży Kieleckiej, oraz dekoracje odznaczonych. Z powodu burzy nie ukończono zawodów w grupie III i z pozostałych 4 Straży dwie odbyły ćwiczenia w obecności tego samego składu Sądu w Czeladzi z dn. 7.X.28 r.

Wyniki zawodów po ustaleniu przez zespoły Sądu i po sprawdzeniu przez biuro Związku zostały opublikowane.

Tegoż dnia popołudniu odbyło się zebranie Rady Związku Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego przy udziale 41 osób, w obecności prezesa Głównego Związku, prezesa Związku Śląskiego, wice-prezesa Związku warszawskiego, redaktora Przeglądu Pożarniczego i innych gości.

Poczynając od następnego dnia poświęcono czas na likwidację Zjazdu i opracowanie oraz odbicie w 50 egzemplarzach protokułów Rady, który rozesłano wszystkim Samorządom, Okręgom, Centrali i „Przeglądowi” oraz wszystkim członkom Rady. Również protokuły obydwuch posiedzeń Zarządu i odprawy instruktorów rozesłano Okręgom, Centrali, „Przeglądowi“ i członkom Zarządu. Drukowane sprawozdanie z działalności Związku rozesłałem do wszystkiah Związków Wojewódzkich.

W wykonaniu uchwały Rady przystąpiono do rejestracji nowych statutów, wobec czego należało odbyć konferencje z referentem Centrali, jak również z naczelnikiem Wydziału województwa dla uzgodnienia formalności i szczegułów dotyczących koniecznych zmian i uzupełnień.

Statut Okręgowy został wydrukowany i rozesłany do Okręgów z pismami podpisanemi przez p. Wojewodę z wezwaniem do legalizacji bez zmian.

Statut Wojewódzki w uzgodnionej firmie po podpisaniu przez założycieli zostanie złożony w Województwie do legalizacji.

Pozatem przygotowano materjał do Nr. 11 „Życia Strażackiego” i wydano Nr. 10 tegoż miesięcznika.

Sprawozdanie z działalnośoi za 1927 r. zostało uzupełnione danemi statystyczno-porównawczemi za 1925 i 1926 r.

W dniu 15.X. brałem udział w konferencji u Pana Wojewody z udziałem naczelnika Wydziału Bezpieczeństwa, na krórej poza Statutami Wojewódzkiemi i Okręgowymi ustalono przepisy o ruchu ulicznym w czasie przejazdu Straży do pożarów, sprawę rozwiązania Straży miechowskiej, sprawę rewizji dorocznej lokali kinematograficznych, oraz teatrów. Do rewizji budynków teatralnych w miastach wydzielonych, wyłoniono Komisję Wojewódzką z udziałem przedstawiciela Związku.

W Kielcach i Radomiu Komisja ta opracowała w dn. 15 i 16 listopada, w Sosnowcu i Częstochowie odbędzie się w dniu 20 i 21 listopada r. b. Do rewizji lokali kinematograficznych wyłonione będą Komisje Starościńskie, w celu sprawdzenia, czy lokale te odpowiadają obowiązującym przepisom i czy potrzebne są dyżury strażackie.

Tegoż dnia brałem udział w posiedzeniu Wojewódzkiego Komitetu P. W. i W. F., na którem zatwierdzono sprawozdanie z budowy reprezentacyjnego stadjonu w Kielcach, oraz zakreślono plan działalności na przyszłość. Zaprojektowałem wyznaczenie miejsca na stadjonie na budowę wzorowej wspinalni. Wniosek ten załatwiono przychylnie. W celu ożywienia prac na polu P. W. wśród strażactwa postanowiono dokonać objazdu wszystkich powiatów przez sekretarza Wojewódzkiego Komitetu P. W. Majora Stawarza łącznie z inspektorem Związku, w celu zbadania przyczyn słabych rezultatów pracy na tem polu.

W sprawie przygotowania Straży do obrony w walce przeciwgazowej postanowiono wyjednać zorganizowanie instruktorskiego kursu w szkole gazowej w Warszawie dla instruktorów Związku Kieleckiego.

Wszczęto również kroki w sprawie porozumienia się z Czerwonym Krzyżem, w sprawie organizowania przy Strażach żeńskich kolumn samarytańskich.

W dniu 11 listopada brałem udział w uroczystościach w Kielcach, jak również w reprezentacyjnym raucie.

Brałem również udział w zebraniu Rady Naczelnej, z której sprawozdanie złoży delegat Zarządu

Dnia 7.X. uczestniczyłem w dużych manewrach 14 Straży z Zagłębia Dąbrowskiego, na objektach wojskowych w Będzinie. Szczegółowe sprawozdanie wydrukowane zostało w „Przeglądzie" i „Życiu Strażackiem", w celu wzorowania się przez inne Okręgi przy zastosowaniu tego rodzaju praktycznego szkolenia Straży.

Manewry zostały poprzedzone i zakończone odprawą biorących udział oficerów.

Byłem obecny w dniu 27.X. na posiedzeniu Zarządu Okręgowego w Zawierciu dla omówienia bieżących spraw i nieporozumienia ze Strażą Tow. Akc. „Zawiercie".

Stosownie do zapadłej uchwały, odbyłem konferencję z przedstawicielami tej Straży z prezesem p. Dyrektorem Szymańskim i naczelnikiem inż E. Dębskim.

Wyjeżdżałem także na posiedzenie Zarządu Okręgowego w Opocznie z okazji pożegnania prezesa Okręgu p. Starosty Z. Kotłubaja. Po posiedzeniu odbyło się przyjęcie korporacyjnego przyrzeczenia od przybyłych naczelników i vice naczelników Straży z Okręgu Opoczyńskiego. Ceremonja ta zrobiła podniosłe wrażenie na obecnych, przyczyniając się do zacieśnienia węzłów korporacyjnych i podniesienia powagi piastowanego mandatu

Wieczorem uczestniczyłem w bankiecie, na którym w imieniu Związku żegnałem ustępującego prezesa.

W dniu 14.X. towarzyszyłem prezesowi J. Konowi na uroczystościach poświęcenia sztandaru kolejowej Straży w Maczkach, podczas której był dekorowany dowódca tejże Straży druh St. Rudny. Uroczystość wypadła nader okazale przy udziale wielu Straży ochotniczych z Zagłębia, oraz licznych delegatów Straży kolejowych nawet z obcych Dyrekcji.

W dniu 22.XI. łącznie z druhem inż. J. Telatyckim odbyłem lustrację z zarządzeniem fałszywego alarmu w Strażach w Przysusze, Drzewicy, Gielnowie i Rozwadowie.

W Przysusze wręczyłem gwóźdź do nowoufundowanego sztandaru. Takiż gwóźdź wręczyłem naczelnikowi Straży w Radzicach

Wobec przyznania nam zasiłku z P. Z. U. W. mniejszego niż innym Związkom przy repartycji na IV kwartał Pan Wojewoda oraz Dyrektor Oddziału P. Z. U. W. podjęli się wszcząć kroki w celu zrównania nas z innemi większemi Związkami.

Ze względu na brak w raportach lustracyjnych wielu rubryk potrzebnych do statystycznego sprawozdania rocznego, opracowano i wydrukowano nowy szemat.

W sprawie kursu dla dowódców drużyn kolejowych w Radomiu odbyłem konferencje przy współudziale prezesa J, Kona z Naczelnym Inspektorem.

Pomimo to kurs ten odbył się w Lublinie bez udziału naszych przedstawicieli.

W okresie sprawozdawczym wpłynęło 335 pisma od 1.I.28 r. 2249., wysłano zaś 712, a od 1.I.28 r. 4528, Wydano odznaczeń 148, a od 1.I.28 r. 580.

Delegacji inspektora było dni 29., oraz przyjęto do wiadomośli poniższy plan działalności inspektora na najbliższą przyszłość, mianowicie:

1. Inspekcja Okręgów.
2. Lustracje Straży i objektów kolejowych.
3. Odprawy naczelników rejonowych w Kielcach, Częstochowie, Ostrowcu i Radomiu.
4. Wykłady na kursach i egzaminy w Trzyciążu, Ostrowcu, Radomiu i Wolbromiu.
5. Udział w Wojewódzkiej Komisji do rewizji teatrów w miastach wydzielonych.
6. Załatwienie sprawy Straży w Zawierciu, Miechowie i Kielcach.
7. Udział w Walnem Zebraniu we Włoszczowie i Częstochowie.
8. Przedstawienie się nowomianowanym pp. Starostom w Jędrzejowie, Opocznie, Pińczowie i Włoszczowie.
9. Przygotowanie materjału do Nr. 12 „Życia Strażackiego".
10. Wydanie Nr. 11 „Życia Strażackiego".
11. Załatwienie bieżących spraw.

Pozatem delegat Związku na Radę Naczelną druh Z. Przyjałkowski zdał sprawozdanie z posiedzenia w dniu 5.XI.28 r. Po przyjęciu protokułu i planu działalności na 1928 rok, zatwierdzono sprawozdanie kasowe za III kwartał r. b. oraz budżet na 1928 r. Przy rozpatrywaniu budżetu nadzwyczajnego przewidującego zapoczątkowanie budowy w Warszawie własnego gmachu, w celu upamiętnienia 10 rocznicy wskrzeszenia niepodległości Polski — postanowiono na ten cel opodatkować: 1) Straże wiejskie po 25 zł., 2) Straże małomiasteczkowe po 50 zł., 3) Straże miejskie i fabryczne po 100 zł, 4) Okręgi po 200 zł., 5) Związki Wojewódzkie po 500 zł. Niezależnie od tego będą wydane medale pamiątkowe, z których dochód będzie przeznaczony na tenże cel.

Ustalono klucz do repartycji zasiłku z P.Z.U.W. dla Związków, dzieląc preliminowaną sumę przez 260 punktów. Z tego otrzymują Związki: warszawski, lubelski, łódzki, krakowski i kielecki po 21 punktów, małopolski — 40 punktów, białostocki, wileński, nowogrodzki i poleski po 15 punktów, wołyński — 20 punktów, cieszyński i śląski po 5 punktów oraz 20 punktów zatrzymuje się jako rezerwę na zasiłki dla poszczególnych Związków na różne specjalne cele.

Anulując uchwałę powziętą na poprzedniem posiedzeniu ustalono prekluzyjny termin 1 kwietnia 1929 r. do wprowadzenia przez Związki nowego statutu. Te Związki, które do tego czasu nie wprowadzą nowego statutu, nie będą miały prawa delegować swych przedstawicieli do Rady Naczelnej i nie będą mogły wziąć udziału w wyborach nowego Zarządu.

Poza uchwaleniem szegu odznaczeń i nominacyj zatwierdzono sprawy Komisji Powszechnej Krajowej Wystawy i posiedzenie zamknięto.

W związku z uchwałą o opodatkowaniu się na budowę w Warszawie gmachu dla pomieszczenia Centrali i Szkoły Pożarniczej — postanowiono wezwać Okręgi i Straże, już teraz, w okresie formułowania budżetów do preliminowania uchwalonych sum, jednorazowo, pomimo, iż Rada Naczalna uchwaliła w czterech ratach rocznych.

Po rozpatrzeniu nadesłanych reklamacyj, i po dłuższej dyskusji zatwierdzono większością głosów wyniki zawodów wojewódzkich.

Zaś wszystkim strażom stającym do zawodów wojewódzkich postanowiono wydać dyplomy. — Nadto Strażom z Grodźca z firmy „Solway" i Ojkowic Komornych Okręgu będzińskiego oraz z Bukowskiej Woli Okręgu miechowskiego, jako tym, które zdobyły pierwsze miejsce w swych grupach — postanowiono przyznać puhary. Przyznanie proporczyków lub szarf odłożono do zasadniczego rozstrzygnięcia tej sprawy.

Po przyznaniu odznaczeń i awansów przyjęto do wiadomości pismo Sekretarza Wojewódzkiego Komitetu P. W. i W. F. z zawiadomieniem, iż na skutek starań Związku kieleckiego, będą zorganizowane w Szkole gazowej w Warszawie, od 15 lutego do 30 marca 1929 r. kursy dla instruktorów. Postanowiono dołożyć starań, aby wszystkie Okręgi delegowały instruktora na ten kurs.

Jednocześnie postanowiono zwrócić się do Centrali z wnioskiem zorganizowania w tymże czasie przeszkolenia strażackiego dla oficerów Korpusu inspekcyjnego Związku kieleckiego.

Sprawę budowy wzorowej wspinalni na Stadjonie w Kielcach, odłożono z powodu braku funduszów.

Zatwierdzono szemat raportu lustracyjnego dla Okręgów polecając inspektorowi dokonanie lustracji wszystkich Okręgów z wypełnieniem zatwierdzonego szematu.

Zatwierdzono szemat raportu lustracyjnego dla Straży, postanawiając polecić, aby lustracje Straży odbywały się z wypełnieniem zatwierdzonego szematu

Wobec trudności rozsprzedania, z powodu zbyt wysokiej ceny, postanowiono zwrócić Centrali leżące na składzie egzemplarze wydawnictwa inż. J. Tuliszkowskiego „Obrona przed pożami”.

Uchwalono sprowadzić i rozesłać Okręgom do zaopatrzenia członków Związku, stosownie do obowiązujących przepisów, medale pamiątkowe „Polska Swemu Obrońcy”.

Dotąd nie jest wyjaśnione czy służba w Straży uprawnia do ubiegania się o prawo noszenia medalu z okazji 10-lecia niepodległości.

ODPRAWA
OFICERÓW KORPUSU INSPEKCYJNEGO
Związku Straży Pożarnych Woj. Kieleckiego.

Na odprawie odbytej w Kielcach dnia 29 września 1928 roku wydane zostały poniższe zarządzenia z poleceniem wykonania.

I. Przystępując do obrad przewodniczący inspektor Józef Drzewiecki zaznaczył, iż uważa za wielce pożyteczne odbycie przed faktyczną odprawą konferencji dyskusyjnej nad szeregiem spraw, aby dać możność instruktorom, którzy stykają się bezpośrednio tak z Okręgami, jak i poszczególnemi Strażami — oświetlenia warunków pracy pożarniczej na terenie i wykazania inicjatywy w zamierzeniach. W ten sposób zyskuje się gwarancję, że uchwały powzięte po przedyskutowaniu, które mają obowiązywać, jako rozkazy są racjonalne.

Jednocześnie zaznaczono, że protokuł niniejszy z braku regulaminów dla instruktorów będzie tymczasowym regulaminem obowiazującym.

II. W dalszym ciągu Inspektor zobrazował stosunek służbowy instruktorów do Władz Straży, stwierdzając, że instruktor jako organ fachowy Związku poświęcający się tej sprawie zawodowo, nie jest ani zwierzchnikiem, ani podwładnym władz poszczególnych straży, lecz jest nauczycielem i z ramienia Związku kontrolerem sprawności drużyny, czynności Zarządu, księgowości i stanu Kasy oraz stanu taboru i pomieszczenia w celu złożenia sprawozdania Związkowi. Trudne obowiązki swoje instruktor winien wykonywać z taktem, uprzejmością i oględnością, nie urażając ambicji poszczególnych jednostek przez niewłaściwe zachowanie się wobec szarży wyższej i osoby nieraz starszej wiekiem oraz zasłużonej na polu pożarnictwa.

Wobec nikłego stanu pożarnictwa w Polsce, należy wszelkiemi siłami dążyć do zachęcenia jaknajliczniejszych jednostek do współpracy na tem polu, unikając zrażania i zniechęcania. Jednakże z całą stanowczością należy żądać współdziałania i ułatwień w wykonaniu poleconych sobie czynności, oraz zastosowania się do fachowych wskazówek.

Ponieważ pod względem służbowym instruktorzy uzależnleni są od Zarządów Okręgowych i Wydziałów Powiatowych, obowiązani są zatem pod kierunkiem tych Władz lokalnych wykonywać wszystkie prace, będące w artrybucji Władz Okręgowych z pozostawieniem tymże Zarządom reprezentacji i uznania za ich bezinteresowną pracę.

Wobec inspektora jako bezpośredniego zwierzchnika, oficerów korpusu inspekcyjnego, Władz Związków i Okręgów oraz Władz państwowych należy zachować stosunek służbowy, przyjęty wobec zwierzchnictwa w wojsku.

Ze względu na powyższe wskazówki, instruktorzy nie mogą we własnym Okręgu przyjmować mandatów sędziów konkursowych i naczelników Zjazdów ograniczając się do udzielenia w razie potrzeby osobom wybranym fachowych wskazówek i pomocy technicznej w charakterze adjutantów, ew. sekretarzy Sądów, bez prawa wydania oceny.

Instruktorom nie wolno propagować żadnych poglądów politycznych.

III Ustalono, że w artrybucji Okręgów, a temsamem i instruktorów jako członków Prezydjów Okręgowych i wykonawców uchwał Władz Okręgowych leżą następujące obowiązki:

A. W zakresie obrony przeciwpożarowej i środków zapobiegawczych:

1. Współdziałanie z Władzami przy organizowaniu Komisji Przeciwpożarowych Gminnych w/g regulaminu podanego w okólniku Województwa Nr. 1644/I. z dnia 8. IV. 1925 roku.
2. Czuwanie nad pracami tych Komisji i rozpatrywanie protokułów stosownie do § 7 Regulaminu dla K. i G.
3. Czuwanie nad przestrzeganiem przepisów o ochronie od pożarów po wsiach i miasteczkach i coroczne ogłaszanie tych przepisów.
4. Współdziałanie przy wprowadzeniu w życie rozkładu narzędzi ogniowych stosownie do okólnika Wojew. Nr. 1644.4 z dnia 14.VI. 1925 r.
5. Wyjednanie upoważnienia do zorganizowania alarmów, zgromadzeń wioskowych i kontroli rozkładu narzędzi ogniowych stosownie do okólnika Województwa 1644.IV. z dnia 14. VI. 1925 r.
6. Wyjednanie zarządzenia do zorganizowania dostarczania koni Strażom do pożarów i ćwiczeń, wzamian za zwolnienie przez gminy tych koni od podwód, stosownie do okólnika Województwa Nr. 1644.IV. z dnia 14.VI. 1925 r.
7. Wyjednanie wprowadzenia przymusu wycieru kominów przez fachowych kominiarzy kod kontrolą Straży Pożarnych.
8. Propaganda budownictwa ogniotrwałego stosownie do okólnika Województwa N S. 2659 z dnia 30. X. 1925 r. i 24 IX. 1926 r. w Nr. III 2181/26.
9. Dążenie do zaopatrzenia poszczególnych miejscowości w dostateczną ilość zbiorników wody.
10. Organizowanie nowych placówek strażackich przez uświadamianie mieszkańców na zebraniach gromad wiejskich, zwoływanych przez sołtysów, zgodnie z artykułem 227 ukazu z r. 1864 o urządzaniu gmin wiejskich i prowadzeniu dobrowolnej składki od polis ubezpieczeniowych lub z morgi i od właścicieli domów, nieposiadających gruntów.

Uchwały takie są prawomocne na zasadzie obowiązującego dotąd art. 274 Organizacji Zarządu Gubernji Królestwa Polskiego.

11. Reorganizacja placówek strażackich nieczynnych, lub wadliwie funkcjonujących przez zwoływanie Walnych Zebrań w celu wyboru nowych Władz.

B. W zakresie podniesienia sprawności Straży:

1. Inspekcja i lustrowanie Straży przy zastosowaniu przepisów inspekcyjnych i formowanie raportów lustracyjnych zapisywaniem o bytności w książce protokułów Straży i przeprowadzanie manewrów na objektach z udziałem kilku Straży łącznie.
2. Przeszkolenie drużyn Strażackich na miejscu.
3. Zorganizowanie corocznie przynajmniej dwóch kursów 8 dniowych.
4. Zorganizowanie corocznie przynajmniej dwóch 3-dniowych przeszkoleń oficerskich w różnych miejscowościach Okręgu z zastosowananiem zatwierdzonego programu.
5. Zwołanie corocznie przynajmniej trzech odpraw oficerskich jednodniowych w różnych miejscowościach Okręgu z zastosowaniem zastosowanego programu.

6. Zorganizowanie zawodów konkursowych, okręgowych i rejonowych wg. programu zatwierdzonego przez Związek.

7. Zorganizowanie przeszkolenia orkiestr przez specjalistę, lub na kursach kapelmistrzowskich

8 Uporządkowanie sprawy dowództwa w czasie akcji ratunkowej przy udziale kilku Straży stosownie do zarządzeń Związku, oraz organizowanie garnizonów Straży w tych miejscowościach, gdzie istnieje kilka placówek Strażackich

9. Zorganizowanie pomocy sąsiednim Strażom na rozstawnych koniach.

10. Wyjednanie w Sejmikach funduszów na zwrot kosztów przejazdu i utrzymania uczestników Kursów, jak również zasiłki dla odznaczonych drużyn na przejazd na Zawody Konkursowe, Wojewódzkie lub Okręgowe.

11. Wyjednanie funduszów w Sejmiku, Magistracie i P. Z. U. W. na nagrody w narzędziach dla odznaczonych na konkursach Straży.

12. Wyjednanie funduszów na opłacanie za czynnych członków wszystkich Straży składek do Kasy Strażackiej w celu ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków i zapisania wszystkich czynnych członków poszczególnych Straży do Kasy Strażackiej.

13. Zebranie od wszystkich Straży składek członkowskich do Związku i przekazanie Zarządowi Wojewódzkiemu przypadającej połowy. Uświadomienie wszystkich Straży, że te które nie wniosą w terminie składek, nie będą miały prawa do zasiłków, udziału w konkursach i odznaczeń.

14. Zalecenie wszystkim Strażom prenumerowanie „Przeglądu Pożarniczego“ w celu dokształcania się i śledzenia rozwoju pożarnictwa.

15. Uświadomienie Straży o konieczności przystąpienia do organizacji Przysposobienia Wojskowego.

16. Zaprowadzenie we wszystkich Strażach prawidłowej księgowości.

C. W zakresie propagandy przeciwpożarowej:

1. Komunikaty do prasy lokalnej, korespondencje do „Przeglądu Pożarniczego“ i „Życia Strażackiego“ z fotografjami.

2. Odczyty z przezroczami, filmy o treści przeciwpożarowej.

3. Konferencje z wójtami na miesięcznych zebraniach i policją na odprawach z wyjaśnieniem spraw pożarniczych i regulaminu K. P. G.

4. Pogadanki na zebraniach gminnych i zebraniach wioskowych z wyjaśnieniami regulaminu dla K. P. G.

5. Nakłanianie kierowników zakładów naukowych do organizowania kursów w uczelniach. Kursy w wyższych klasach szkół średnich i seminarjach duchownych, w nauczycielskich winny być prowadzone w/g specjalnego programu, który będzie rozesłany przez Związek.

D. W zakresie kulturalno-oświatowym:

1. Organizowanie orkiestr strażackich

2. Organizowanie teatrów amatorskich, koncertów, zabaw, loterji i t. p.

3. Organizowanie nauki dla analfabetów.

4. Organizowanie wykładów popularnych z zakresu historji, geografji i innych dziedzin.

E. W zakresie czynności biurowych:

1. Zawiadamianie Związku o terminach posiedzeń Zarządu Okręgowego.

2. Terminowe nadsyłanie do Związku odpisów protokułów posiedzeń Zarządu Okręgowego, raportów o odprawach, kursach, konkursach z odbitkami fotografji niepodklejonemi.

3. Wysyłanie miesięcznych sprawozdań w/g szematu.

4. Odręczne wykonywanie uchwał Zarządu Okręgowego i okólników Związku Wojewódzkiego i powiadamianie po wykonaniu lub niewykonaniu rozkazów z podaniem przyczyny niewykonania.

5. Prowadzenie akt i statystyki poszczególnych Straży w oddzielnych teczkach z załączonymi wykazami członków, budżetów, sprawozdań finansowych, danemi o stanie dróg, zaopatrzeniu w wodę i o stanie budownictwa.

6. Prowadzenie statystyki pożarów na zasadzie raportów poszczególnych Straży lub policji.

7. Prowadzenie kontroli kursistów.

8. „ „ wykazów osobowych czynnych ozłonków.

9. Prowadzenie kontroli rozkładu narzędzi ogniowych i alarmów gromad.

10 Prowadzenie kontroli przedstawień do odznaczeń.

11. „ „ protokułów Komisli Przeciwpożarowych Gminnych.

12. Prowadzenie kontroli obrotu wydawnictwami i odznaczeniami.

13. Sformowanie mapy Okręgu z odznaczeniem Straży i przesłanie drugiego egzemplarza Związkowi.

14. Raporty miesięczne do Związku o obrocie wydawnictwami i odznaczeniami.

F. W zakresie organizacji Okręgowej:

1. Zwołanie najpóźniej w lutym Walnego Zebrania Okręgowego w celu zatwierdzenia sprawozdań z czynności i rachunków za rok ubiegły, budżetu na rok bieżący, ogólnego sprawozdania z działalności, wyboru członków Zarządu na miejsce ustępujących i Komisji Rewizyjnej.

2. Zarządzenie, aby w kwartale I-ym odbyły się Walne Zebrania poszczególnych Straży.

3. Przestrzeganie, aby wszystkie Straże przestrzegały formalności zarejestrowania się w Starostwie.

4. Zarządzenie, aby w Strażach sporządzano plan ćwiczeń i uroczystości na okres ćwiczebny.

5. Dopilnowanie, aby po pożarach były zwoływane Rady Sztabowe.

6. Przesłanie Wydziałowi Powiatowemu w roku bieżącym projektu budżetu z odpisem do Związku Wojewódzkiego.

Inspektor podkreślił, iż powyższy program winien być wykonany w całej rozciągłości pod osobistą odpowiedzialnością instruktora.

Dla wyjaśnienia niektóre z powyższych zadań rozwinięto szerzej i wydano następujące zarządzenia:

1. Wobec przewidzianego regulaminem dorocznego dokonania nowych wyborów do Rad Gminnych należy przedsięwziąć kroki w celu nowego wyboru członków K. P. G. i ożywienia działalności, jak dotąd bardzo nikłej. Z całym naciskiem należy domagać się ścisłego przestrzegania zarządzenia Województwa i terminowego nadsyłania protokułów.

2. Poleca się ponownie podjąć starania w celu uporządkowania sprawy, dostarczania Strażom koni do pożarów. Sprawa ta winna być uregulowana przez zarządzenie Wydziału, aby gminy wypłacały premje właścicielom koni i ubezpieczały konie od nieszczęśliwych wypadków.

3. Nie mając podstaw prawnych na ujęcie kominiarstwa w system monopolowy przez Związek przekazuje się okręgom zorganizowanie przymusowego i fachowego wycieru kominów przy współudziale samorządów powiatowych i gminnych ze względu na doniosłe znaczenie tego środka zapobiegawczego w akcji przeciwpożarowej.

4. Doceniając należycie korzyści zakładania jaknajliczniejszych placówek strażackich ze względu na możność podania szybkiej pomocy lub jaknajprędszego rozwinięcia akcji ratunkowej zaleca się jednak instruktorom pewną planowość w skierowaniu wysiłków do tych miejscowości, gdzie w dużym promieniu tych placówek brak. Przytem dla uniknięcia zniechęcenia ludzi do tej pracy wskutek braku najniezbędniejszych narzędzi, należy dołożyć wszelkich starań, aby nowopowstała straż była choćby naj-

skromniej wyekwipowana w najpotrzebniejsze rekwizyty z funduszów gminnych lub wioskowych zebranych drogą dobrowolnych składek wzamian powinności naturalnej.

5. Ze względu na konieczność przygotowania materjału na Powszechną Wystawę, polecono przystąpić do lustracji Straży i formowania raportów lustracyjnych, do których brakujące dane będą dopisane później. Lustracje wraz ze sformowaniem raportów lustracyjnych winny być ukończone w styczniu, tak żeby w połowie lutego z raportów tych mogły być sformowane przez instruktorów tablice statystyczne okręgowe na szematach rozesłanych przez Związek Wojewódzki. Całkowity materjał sprawozdawczo - statystyczny od poszczególnych Straży i Okręgów winien być przesłany Związkowi w lutym. Wszystkie dane zawarte w sprawozdaniach i statystyce winny dotyczyć 31 grudnia 1928 r. Raporty lustracyjne należy formować w 1 egzemplarzu który pozostaje w aktach Okręgu dla porównania ze sprawozdaniem statystycznym w razie wątpliwości. Nowoopracowane szematy będą rozesłane. Wyznaczone zostały 3 nagrody dla instruktorów w sumie Zł. 150.—, 100.—, i 50.— za najspieszniej nadesłane sprawozdanie z zastrzeżeniem, że musi być wyczerpujące, z danemi ścisłemi i cyframi dobrze podsumowanemi. Wykonanie staranne i czyste. Nieodpowiadające tym warunkom sprawozdania, bez względu na termin nadesłania —do konkursu nie będą zaliczone.

6. Tak w celu ulżenia w pracy, jak i w celu urozmaicenia słuchaczom wykładów, zaleca się instruktorom zapraszanie wzajemne na kursy w charakterze wykładowców i członków Komisji Egzaminacyjnej. Aby to porozumienie stało się możliwem ze względu na planowane czynności każdego z instruktorów, należy uprzednio zapewnić sobie pomoc. — Dla podniesienia poziomu każdy z instruktorów winien obrać sobie jeden lub parę przedmiotów kursowych i w tym zakresie się wyspecjalizować. O wyborze przedmiotu do specjalizacji poleca się powiadomić Związek Wojewódzki.

7. W celu przygotowania wykwalifikowanych kandydatów na Sędziów okręgowych i rejonowych, należy przedstawić Związkowi wykaz osób z odpowiedniemi kwalifikacjami w celu powołania ich na konferencję przeszkoleniową dla Sedziów zorganizowaną przez Związek wojewódzki. Sędziów na najbliższe zawody rejonowe wyznaczy Związek wojewódzki z liczby przeszkolonych kandydatów.

8. Doceniając w należytym stopniu rozwój sportu wśród czynnych członków Straży, poleca się zorganizowanie Okręgowych zawodów jednostkowych w celu wyłonienia kandydatów na jednostkowe zawody Wojewódzkie w Poznaniu.

9. Poleca się instruktorom bezzwłoczne przystąpienie do lustracji objektów kolejowych na poszczególnych stacjach w obrębie swoich powiatów i przesłać do Związku raporty lustracyjne bez wypełnienia planami sytuacyjnemi.

10. W celu usprawnienia i ujednostajnienia administracji i organizacji w poszczególnych Strażach uznano za celowe zorganizowanie jednodniowyoh przeszkoleń dla prezesów, skarbników i sekretarzy Zarządów Straży. Na konferencjach tych należy wyjaśnić Statut Straży, określając obowiązki poszczególnych mandatów i system prowadzenia biurowości w Strażach i zdobywanie funduszów. Przy tej okazji należy podjąć kroki w celu ożywienia działalności Zarządów Straży.

11. Jak wykazuje sprawozdanie Kasy Strażackiej bardzo nikły procent Straży ubezpiecza swych członków w tejże Kasie od nieszczęśliwych wypadków. Ze względu na doniosłe znaczenie tego ubezpieczenia, polecono instruktorom przedsięwziąć kroki w celu zebrania składek od wszystkich Straży, tam gdzie Straże nie są ubezpieczone przez Okręg.

12. Zalecono instruktorom podjęcie starań, aby Zarządy Okręgowe wprowadziły we wszystkich Strażach druki i książki do prowadzenia księgowości. Przyczem zaznaczono, iż książka kasowa winna być przez Okręg przesznurowana i opieczętowania już to pieczęcią lakową Starostwa, już pieczęcią Okręgu naklejoną na sznurki. Ilość stron w książce winna być stwierdzona podpisem na wewnętrznej stronie okładki.

13. Ze względu na trudności finansowe Związku z powodu niewpłacenia należności przez Okręg włożono obowiązek na instruktorów, aby podjęli kroki w celu bezwłocznego pokrycia należności za składki członkowskie, które winny być energicznie ściągane od poszczególnych Straży, oraz za wydawnictwa i odznaczenia. W celu kontroli polecono formować miesięczne raporty o obrocie komisami i należności przekazywać wraz z temi raportami. Poleca się bezwzględnie przed Nowym Rokiem uregulować należność Drukarni Sejmikowej za książkowość.

14. W celu wciągnięcia członków czynnych poszczególnych Straży do prac Przysposobienia Wojskowego zalecono instruktorom jaknajenergiczniejszą akcję z zastrzeżeniem jednakże, aby szkolenie Straży dokonywane było przez instruktora wojskowego, gdyż instruktorzy Związku nie mogliby podołać tej pracy bez zaniedbania bezpośrednich swoich obowiązków.

15. Wobec katastrofalnych wprost skutków niedostatecznej ilości węży w poszczególnych Strażach, zalecono instruktorom podjęcie starań, aby gminy przystąpiły do uzupełnienia tych braków na zasadzie zarządzenia Wydziałów Powiatowych.

16. Stosownie do regulaminu dla naczelników rejonowych należy przeprowadzić uchwaly w sprawie rewizji granic rejonów i przeprowadzenie doroczne mianowania naczelników rejonowych.

17. Poleca się instruktorom po każdym pożarze zbadanie terenu i akcji Straży. O powodach rozszerzenia sia pożaru do rozmiarów oraz akcji Straży w tych wyPadkach należy raportować Związkowi Wojewódzkiemu, w celu poddania krytyce poszczególnych osób, ktorzy wadliwie wywiązywali się ze swych zadań.

18. Zalecono instruktorom zajęcie się sprawą. aby w poszczególnych Strażach odbywały się pogadanki kulturalno - oświatowe w celu dokształcania członków Straży oraz wykłady dla analfabetów.

19. Wobec wydawania miesięcznika „Życie Strażackie" wkłada się obowiązek na instruktorów zasilanie naszego organu karespondencjami i artykułami. Wskazane są artykuły o rozwoju pożarnictwa w danym powiecie Nadsyłanie pr. do „Życia Strażackiego" nie zwalnia instruktorów od wysyłania korespondencji o ważniejszych przejawach pracy do Przeglądu, zwłaszcza o ile te są ilustrowane fotografjami.

20. Ze względu na konieczność postawienia orkiestr strażackich na możliwie artystycznym poziomie, poleca się wyjednać potrzebne kredyty i wydelegować kapelmistrzów na kursy dokształcające dla kapelmistrzów, które odbędą się przy szkole muzycznej w Kielcach w ciągu lata. Nazwiska kandydatów należy uprzednio podać Związkowi.

21. Zaleca się instruktorom prowadzenie dziennika czynności, możliwie dokładnego z krótkim opisem dokonanych funkcji i zauważonych braków w czasie lustracji. Odpisy miesięczne dziennika czynności w terminie 15-dniowym winny być przesyłane Inspektorowi Związku.

22. Polecono instruktorom nadsyłać sprawozdania z czynności, także protokuły z Walnych Zebrań Okręgowych. jak i Zarządów Okręgowych, wreszcie zawiadomienia wraz z porządkiem obrad o zebraniach Walnych i posiedzeniach Zarządów Okręgowych. Obowiązkowo również należy nadsyłać zawiadomienia o rozpoczęciu i zakończeniu Kursów, o terminie konkursów i odpraw oficerskich, oraz o wszelkich projektowanych czynnościach.

23. Polecono instruktorom zawiadamiać Biuro Związku o wszelkich zmianach w rodzinie, oraz o zmianie adresu.

24. Polecono instruktorom zaprowadzenie ewidencji kursistów i odznaczonych tak znakami za wysługę lat, jak wyższemi odznaczeniami, a także odznaczeniami państwowemi i wojskowemi.

25. Należy podjąć kroki w celu skompletowania monografji poszczególnych Straży, oraz możliwie kolorowanych fotografji obustronnych sztandarów.

26. Wobec zatwierdzenia nowego Statutu tak dla Związku Głównego i Wojewódzkiego jak również dla Związków Okręgowych, należy dołożyć starań, aby Statut ten został bez zmian zalegalizowany i wprowadzony w życie. Najbliższe Walne Zebrania Okręgowe winny się odbyć na podstawie nowego Statutu. W tym celu należy wezwać wszystkie istniejące Straże do wyboru delegatów na Walne Zebranie Okręgu oraz urzędy i instytucje wymienione w Statucie do wydelegowania do Zarządu swych przedstawicieli. W dniu Walnych Zebrań winno się odbyć przyjęcie przez prezesa Okręgu przyrzeczenia służbowego od zatwierdzonych uprzednio naczelników Straży i ich zastępców. Kandydaci nieposiadający świadectw kursowych mogą być zatwierdzeni warunkowo na pół roku do czasu ukończenia kursu lub zdania egzaminu specjalnego przed Komisją egzaminacyjną Wojewódzką.

27. Wobec zbliżającego się okresu formowania budżetów sejmikowych, gminnych i wiejskich polecono sformować projekty budżetów Okręgowych i po zatwierdzeniu przez Zarząd Okręgowy przesłać je Wydziałom Powiatowym. Pozatem należy podjąć kroki, aby w budżetach sejmikowych była preliminowana suma 1200 zł. do dyspozycji Związku Wojewódzkiego, na ogólną akcję przeciwpożarniczą w Województwie oraz na utrzymanie instruktora. W budżetach gminnych i wiejskich winny być preliminowane zasiłki dla Straży z danego terenu.

28. Ustalono, że dla osiągnięcia jak najpomyślniejszych rezultatów instruktorzy winni pracować systematycznie według zgóry ułożonego planu. Wyjeżdżając do poszczególnych miejscowości winni załatwić wszystkie sprawy dotyczące danej straży i zebrać wszystkie dane niezbędne do całkowitego skompletowania materjału statystycznego. W tym celu instruktorzy winni być dokładnie obznajmien i z obowiązującemi zarządzeniami i przepisami i bezustannie mieć je w pamięci. Również należy przestrzegać podczas lustracji, aby z okólnikami Związku byli obznajmieni i ściśle je przestrzegali wszyscy czynni tak w szere gach jak w Zarządzie. Ze względu na konieczność skoordynowania czynności poszczególnych instruktorów w celu ujednostajnienia pracy inspektor winien bieżąco śledzić prace instruktorów.

W tym celu ustala się nadsyłanie miesięcznych sprawozdań z czynności instruktora w formie kalendarza terminowego z wymienieniem każdodziennego rodzaju zajęć i miejsca wyjazdu. Należy również przesłać program działalności na rok 1929. Zawody wojewódzkie dla wszystkich grup Straży oraz dla orkiestr odbędą się w Poznaniu na Powszechnej Wystawie Krajowej w początku września Przed tym terminem należy zorganizować zawody rejonowe i okręgowe, a także zawody okręgowe orkiestr. Podczas bytności w Straży należy w książce protokółów straży odnotować daty przyjazdu i wyjazdu, stwierdzając własnoręcznym podpisem.

29. Stosownie do uchwały Władz Związku należy przystąpić do zorganizowania żeńskich kolumn samarytańskich przy Strażach. Kolumny te, po odpowiedniem wyszkoloniu w tej dziedzinie mogą być szkolone w pomocniczej służbie strażackiej, jak np. przy formowaniu łańcucha wodnego, pracy z tłumnicami, pompowaniu, utrzymaniu porządku, pilnowaniu ruchomości i t. p. Do pomocy instruktorom w tej pracy będzie delegowana instruktorka.

30. Ze względu na doniosłe znaczenie racjonalnej sygnalizacji alarmowej zwraca się uwagę na konieczność zaopatrywania się przez Straże nawet wiejskie, w syreny ręczne, które ze względu na niską cenę są przystępne, a ze względu na donioslość dźwięku niezmiernie celowe.

31. Wkrótce odbędą się w poszczególnych miejscowościach rewizje doroczne lokali widowiskowych przez Komisje wyłonione przez Starostwa z udziałem przedstawicieli strażactwa. Należy zwrócić uwagę, aby z ramienia strażactwa byli delegowani fachowcy obznajmieni dokładnie z przepisami stosownie do okólnika Nr. 4, ogłoszonego w Nr. 1 „Życia Strażackiego" z 1928 roku.

32. Ze względu na konieczność ujednostajnienia zewnętrznego wyglądu należy zwrócić uwagę Władzom strażackim na ściśle przestrzeganie regulaminu umundurowania i odznaczeń.

33. Wyjaśniono, że oddziały straży istniejące w innych miejscowościach, winny być notowane jako oddzielne straże, z zaznaczeniem, iż są to oddziały, bez względu na to, że tak pod względem administracyjnym, jak i technicznym są uzależnione od straży — Macierzy.

34 Wobec ustalenia przez Komisję Techniczną wzorów, wymiarów łączników, postanowiono włożyć na insruktorów obowiązek dążenia do normalizacji łączników śrubowych w-g rozesłanych rysunków w tych miejscowościach, gdzie niemożliwa jest zamiana na łączniki szczepne. Przyjęto do wiadomości, że Składnica Strażacka bezzwłocznie będzie odsyłać odpowiednią ilość łączników, wzamian za materjał przysłany do przetopienia.

35. Polecono dopilnować zaprowadzenia w każdej straży oddzielnego zeszytu do zapisywania ważniejszych wydarzeń i przejawów działalności straży. Kronika bowiem mająca za zadanie upamiętniać ważniejsze wydarzenia życia, jest jakgdyby tym łącznikiem wiążącym przeszłość z teraźniejszością. Wiele ciekawych wypadków i wydarzeń, które może niejednokrotnie przeminęłyby bez echa, dzięki kronice uwiecznione zostają na pamiątkę i dla przykładu przyszłym pokoleniom. Prowadząc kronikę w poświęconej na ten cel księdze, pisze każda straż historję swych dziejów dla potomnych. Prowadzenie kroniki zatem, prócz znaczenia kulturalnego, posiada duże znaczenie naukowe.

36. Wkłada się obowiązek na instruktorów przestudjowania wszystkich okólników dla przypomnienia i zarządzeń oraz instrukcji, regulaminów i wszelkich przepisów. Nieznajomość bowiem nawet pewnych szczegółów, może wywołać niepożądane następstwa.

37. Na zakończenie inspektor podał do wiadomości, iż Zarząd Związku wojewódzkiego zwrócił się ponownie do Centrali w sprawie przyśpieszenia wprowadzenia w życie.

a) pragmatyki służbowej dla oficerów Korpusu inspekcyjnego,

b) skoordynowanego ze Związkowym Statutem Statutu dla Straży Pożarnych Ochotniczych i Fabrycznych,

c) regulaminu dla Okręgów,

d) sygnałów trąbkowych przy akcji ratunkowej,

e) regulaminu służby wewnętrznej,

f) skompletowania instrukcyj do ćwiczeń z narzędziami,

g) rewizji regulaminu zawodów,

h) rewizji regulaminu dla naczelnictw rejonowych.

Przegląd prasy fachowej prowincjonalnej.

W numerze 9/13 Strażaka Pomorskiego, Organu Związku Pomorskiego (adres: Grudziądz, Ratusz Pokój 2, abonament rocznie zł. 3), znajdujemy wykłady o pożarach w pokojach i z historji pożarnictwa. Dalej przedruk z „Życia Strażackiego" artykułu "Powszechna Wystawa Krajowa przeglądem naszego dorobku", i odezwa Jana Gawrońskiego na cześć zwycięskiej Straży łódzkiej. Wewnętrzne życie Związku obrazuje korespondencja z Grudziądza

o kursie i konkursach, o jubileuszu 60-letnim Straży w Chełmży o sebrnych godach prezesa Związku Pomorskiego druha Tomczyńskiego o przejawach życia Straży w Brodnicy.

Statystykę pożarów, różne wiadomości i dział urzędowy zamykają numer.

W numerze 10 i 11 **„Strażaka Pomorskiego“**, znajdujemy artykuł: 1) W 10 rocznicę wskrzeszenia Rzeczypospolitej. 2) Co mówi o Ochotniczych Strażach p. Minister Spraw Wewnętrznych. 3) Jak witała S. P. O. w Grudziądzu Pana Prezydenta Mościckiego 4) Składnice filmów rentgenowskich w zakładach leczniczych. 5) Wojna gazowa. 6) Historja S. P. O. w Chełmży. 7) O fizyce i chemji — 7 kurs w Tczewie. 8) Kurs w Brodnicy. 9) Ze Zjazdu Straży Poż. w Częstochowie. 10) W imię prawdy. 11) Korespodencje. 12) Dział Urzędowy. 13) Różne.

W numerze 8 i 9 **„Wiadomości Pożarniczych“** Zarzad Związku Krakowskiego ogłasza odezwę do Strażaków w sprawie uroczystego obchodu dnia 11 listopada, oraz w sprawie kupowania u swoich. Całośc uzupełnia artykuł Glikicha o bezpieczeństwo pożarowe naszych świątyń oraz część urzędowa i wezwanie do utworzenia stypendjum dla sierot po strażakach Okręgu Ropszyckiego. Korespondencje i różne zamykają numer.

W numerze 23 wstępny artykuł poświęcono planowości pracy. Poza przepisami o przechowywaniu płynów łatwopalnych znajdujemy artykuł druha Barona o rewizji budynków kinematograficznych. Dział oficjalny Związku zamyka numer.

W Nr. 8 **Wiadomości Związkowych** organu Cieszyńskiego Związku (adres—Bielsko, Strzelnicza 15) umieszczono zawiadomienie o przyjęciu godności prezesa honorowego Związku przez p. Dr. M Grażyńskiego, Wojewodę Śląskiego oraz sprawozdanie z X-go Zjazdu Straży Cieszyńskiego Związku. Zebranie zagaił Prezes Związku druh K. Matusiak powitaniem p. wojewody Dr. Grażyńskiego, poczem delegaci Związku wnieśli na estradę artystycznie wykonany w złoconych ramach dyplom honorowy, który ofiarowano honorowemu Prezesowi Związku Cieszyńskiego.

Rozmyślnie wybraliśmy dzień 5-go sierpnia na roczny zjazd, dzień w historji polskiej znany i wielki, kiedy to Wielki Wódz Narodu, Józef Piłsudski, na czele garstki legjonistów wyruszył w bój o Polskę, o jej prawa i Wolność Podczas państwowego Zjazdu Pożarniczego w Warszawie w 1921 r., powiedział Marszałek Józef Piłsudski do delegacji strażackiej: „Straż Pożarną w Polsce uważam za siostrzycę armji, gdyż jak wojsko ma bronić Państwa od wroga zewnętrznego t. j. pożaru i innych klęsk elementarnych”.

My strażacy chcemy pójść dalej, chcemy niejako uzupełnić prace wojska i przygotować młodych obywateli nietylko do służby pożarniczej, ale także i służby wojskowej w W. F. i P. W. oraz w razie, gdyby zapaliły się węgły naszej ojczyzny, objąć rolę obrońców ludności przed chemicznemi i lotniczemi atakami wroga. Dzisiaj w rocznicę dnia utworzenia się zaczątków naszej armji postanawiamy sobie i w tym kierunku wypełnić myśli i plany genjalnego Wodza Narodu.

Trudy nasze osładza nam przyjaźń wzajemna, braterstwo, które widać i czuć je wśród nas; hasło strażackie „Jeden za wszystkich — wszyscy za jednego” nie jest frazesem w naszych szeregach, a gwiazdą, do której się uśmiechamy, do której wytrwale dążymy, to silna Ojczyzna, nasza jedyna Polska, dla której tyle łez, tyle krwi męczeńskiej wylano, dla której bezinteresowna praca jest naszem największym przykazaniem, a na której cześć wznieśliśmy okrzyk: „Nasza Najjaśniejsza Rzeczpospolita Polska niech żyje!” Nasz Najdostojniejszy Pan Prezydent Ignacy Mościcki niech żyje! Budowniczy Państwa Polskiego Dostojny Pan Marszałek Józef Piłsudski niech żyje! Zgromadzeni wznieśli żywiołowy okrzyk wśród dźwięków hymnu narodowego.

Pan Wojewoda, odpowiadajac podkreślił, że ofiarowanie Mu godności prezesa honorowego jest częściowem zrealizowaniem idei połączenia Cieszyńskiego Związku Pożarniczego ze Związkiem Górnośląskim, którego jest także prezesem honorowym. Państwo nasze oparte o pewną ideologję musi dążyć do zerwania kordonów, które są pozostałością trzech zaborów. Niwelacja ta nastąpić musi przedewszystkiem w towarzystwach społecznych, kulturalnych i oświatowych. Zwłaszcza my na rubieżach zachodnich Rreczypospolitej winniśmy o tem pamiętać. a unifikacja personalna prezesury honorowej jest pierwszym krokiem łączności pożarnictwa śląskiego. W swem świetnem, jak zwykle, przemówieniu mówił Pan Wojewoda o wyjątkowem powołaniu pokolenia, które po przebytych cierpieniach niewoli nie może poprzestać na wysiłkach lat 1918–1921 ale hasło „wyścigu pracy” rzucone przez Marszałka Piłsudskiego, musi zrealizować nietylko przez organa państwowe, lecz także przez organizacje samorządowe i społeczne. Wezwaniem do wytężonej pracy nad udoskonaleniem pożarnictwa śląskiego kończy P. Wojewoda swoje przemówienie poczem uproszony przez dha prezesa Matusiaka obejmuje przewodnictwo Zjazdu.

Następnie przedstawiciel Zarządu Głównego Związku w Warszawie dh. Kon oznajmił Zjazdowi, że Rada Naczelna Głównego Związku Straży Pożarnych w uznaniu niepospolitych zasług położonych około pożarnictwa w Polsce i na Śląsku Cieszyńskim przez dha prezesa Matusiaka nadała mu najwyższe odznaczenie strażackie t. j. „Złoty Znak Związku”. Na prośbę dha Kona udekorował Pan Wojewoda dha prezesa Kl. Matusiaka.

Druh Cichy prezes Związku Polskich Straży w Czechosłowacji wspomina w mowie nacechowanej serdecznością łączność duchową, jaka pomiędzy obu Związkami istnieje. Cieszyński Związek jest i pozostanie zdrojem, z którego bratni Związek czerpie swój hart i siłę. Życzeniem owocnych obrad kończy swoje przemówienie. Teraz rozpoczęły się właściwe obrady, którym częściowo, przewodniczył sam pan Wojewoda, a po opuszczeniu przezeń o godz. 11.20 Zjazdu, delegat Zarządu Głównego dh prezesa Kon.

W numerze 6 i 10 **„Wiadomości Związkowych“**, znajdujemy: Odezwę Wojewódzkiego Komitetu Obchodu 10-lecia Odrodzenia Państwa Polskiego oraz odezwę Zarządu Związku Cieszyńskiego, pozatem ogłoszone sprawozdanie z posiedzenia Komisji porozumiewawczej i sprostowanie dotyczące protokułu tejże Komisji ogłoszonego w „Strażaku Śląskim”. Dalszy ciąg „Zarysu dziejów pożarnictwa w Polsce” i korespondencje zamykają numer.

Opuścił prasę Nr. 6 **Walki z pożarem**, czasopismo zawierające „Przewodnik pożarniczy organu małopolskiego Związku Straży Pożarnych (adres: Lwów, Piekarska 26, prenumerata roczna zł. 12.) Na czele umieszczono korespondencję z opisem lustracji Sraży Pożarnej przez przejeżdżającego p. Ministra Składkowskiego. Znalazłszy duże braki Pan Minister wyraził zdziwienie pod adresem właściwym organów samorządowych. W przemówieniu swojem Dostojny lustrator zaznaczył, że ”Straż pożarna jest po Policji Państwowej drugą placówką, która w każdej chwili gotową być musi do niesienia zaszczytnej a ofiarnej pomocy. Dobrobyt całego kraju uzależnionym jest od dobrobytu jednostek. Każda spalona zagroda umniejsza majątek Państwa. Cóż dopiero gdy z dymem idą wsie i osiedla. Mamy najlepszą straż ogniową na świecie, o czem świadczy najlepiej zdobyta na Międzynarodowym konkursie we Włoszech pierwsza nagroda. Wysiłek jednak najwyższy ofiarnych jednostek ustaje tam, gdzie brak najprymitywniejszych przyrządów technicznych i taborów. Chciałbym, żeby obecny stan rzeczy zmienił się w najbliższej przyszłości na lepszy.

Składam więc osobiście 500 zł. na zakupno narzędzi strażackich i nie wątpie, że wyposażenie ochotniczych straży pożarnych w środki techniczne zostanie dokonane,

tak jak tego wymaga paląca konieczność w przyspieszonym tempie."

W dziale kulturalno oświatowym umieszczono wywiad z p. Starostą w Zaleszczykach oraz w dziale fachowym dalszy ciąg o zakładaniu Straży Pożarnych w gminach wiejskich, oraz o automobilu w Strażach Pożarnych. W Przewodniku pożarniczym znajdujemy protokuł ze Zjazdu w Brzeżanach, wzmiankę o zwycięstwie drużyny łódzkiej na zawodach międzynarodowych w Turynie, komunikaty i opis pożaru w Jaremczu i Niebylcu. W dalszym ciągu następuje artykuł Tadeusza Szeteli p. t. „Na czasie" omawiający stosunek społeczeństwa wiejskiego do Straży oraz krytyka targów wschodnich. Dział feljetonowy i z „teki Keloga„, oraz ogłoszenia zamykają numer.

Na numer 7 **„Walki z pozarem"** składa się wiersz: M. Kuli „I oto Ty jesteś". Artykuł wstępny: „W rocznicę". W dziale Kulturalno-oświatowym znajdujemy artykuł inspektora Voelpla: „W okresie układania preliminarzy budżetowych". W dziale fachowym: 1) Rozwój pożarnictwa Kolejowego. 2) Radjo w strażach. 3) O powietrzu atmosferycznem w ogólności i jego zastosowaniu w pożarnictwie.

W numerze 8 **„Walki z pożarem"** poza wstępną odezwą: „Gdy się Chrystus rodzi" znajdujemy artykuł T. Szeteli „W zimową porę", poświęcony zagadnieniom życia kulturalno-oświatowego wśród Straży. Dalej idzie dalszy ciąg artykułu radcy pożarnictwa Bol. Wójcikiewicza „Automobil w Strażach Pożarnych" oraz artykuł „Pożar a woda". — Numer zamyka dział ekonomiczno-gospodarczy

„W Przewodniku Pożarniczym" Nr. 7 umieszczono: 1) Dokończenie protokułu ze zjazdu w Brzezanach. 2) Z czynności Małopolskiego Związku. 3) Zarządzenia okólnikowe. 4) Zjazd Straży I Okręgu i Lwowskiej Dyrekcji Kolejowej. 5) Korespondencje. 6) Z teki Koloba.

W numerze 28 zaś sprawozdanie z kursu instruktorskiego oraz korespondencję z Kolbuszowej, Krosna, Przemyśla i Tarnobrzegu. Feljeton Wiszniewskiego i dział urzędowy zamykają numer.

Opuścił prasę Nr 18/19 **„Strażaka Śląskiego"** Podwójny ten numer cały poświęcony jest Zjazdowi Wojewódzkiemu i zawodom wojewódzkim. Umiejętne i szczegółowo opracowane sprawozdanie z działalności daje obraz tej pracy jaka w ostatnim roku w zakresie pożarnictwa na Śląsku została dokonana.

Szczegółowa ocena wszystkich ćwiczeń wykonanych przez poszczególne Straże uwidocznia postęp w zakresie sprawności jaki się rzuca w oczy.

Fachowe i sumienne opracowanie przebiegu Zjazdu świadczy o dużym nakładzie pracy i może służyć za wzór.

W Nr. 20 **„Strażaka Śląskiego"** wstępny artykuł poświęcony jest zimowym zajęciom Straży Pożarnych i wezwaniem do doskonalenia się w sprawności fachowej.

Zasadniczym obowiązkiem każdego Naczelnika Straży Pożarnej, jest opracować dokładny i celowy program prac na okres jesieni i zimy, pozwalający mu na przerabianie z podkomendnymi w sali lub remizie strażackiej, wszelkich zagadnień z zakresu teoretycznej wiedzy pożarniczej.

W programie wspomnianym, główny nacisk położyć się winno na wykłady, objaśnienia, pogadanki, dyskusje nad problemami wysuniętemi i t. p. zajęcia, dla których w okresie letnim—sezonie ćwiczebnym, niema czasu,

Trzeba pamiętać, że najlepiej wyćwiczony strażak jeśli nie zna gruntownie istoty ognia i własności użytkowanych do gaszenia lub tłumienia pożaru środków, miast pomocy jakiej od niego należy się spodziewać—spowodować może znaczne zwiększenie katastrofy.

Niemniej ważnym momentem na tle zagadnienia programowych zajęć w okresie zimowym, jest kwestja utrzymania stałego, nie słabnącego, ale nawet wzmacniającego sie kontaktu wewnętrznego drużyny.

Druh Śmiały w artykule „Wzajemna pomoc i współpraca" krytykuje zbyteczne i zbyt szybkie wyjazdy do pomocy miejscowym strażom do pożarów, zwracając uwagę na konieczność spieszenia z pomocą w razie istotnej potrzeby.

W dziale oficjalnym uwidocznić należy sprawozdanie z posiedzenia Komisji porozumiewawczej w sprawie połączenia się Związku Cieszyńskiego ze Śląskiem. Zapadła uchwała, że obydwa Związki dążą niezachwianie do połączenia korporacyjnego po odpowiednim przygotowaniu się ze względu na różnorodne prawodawstwo.

W numerze 21 **„Strażaka Śląskiego"** redakcyjny artykuł wstępny poświęcony został rocznicy dziesięcioletniej odzyskania Niepodległości.

Pozatem umieszczono przepisy o przechowywaniu płynów łatwopalnych i monografję Straży w Królewskiej Hucie. Dział oficjalny związku i artykuł o gaśnicach chemicznych zamykają numer.

W numerze 22 wstępny artykuł redakcyjny poświęcony jest potrzebom materjalnym Straży Pożarnych:

„Jakkolwiek przepisy nakładają obowiązek finansowania potrzeb Straży przez właściwe gminy, to jednakże w większości gmin daje się odczuwać znacznie niedocenianie tych potrzeb. Gdy jednak na terenie gospodarki komunalnej każdy nieomal jej dział ma swe reprezentacje dopominające się o dostateczne tegoż zabezpieczenie, gdy poszczególne sprawy mają swych zapobiegliwych referentów, kwestja potrzeb materjalnych miejscowej straży poż. mieć winna również troskliwego opiekuna. Któż to ma najwięcej do tego praw moralnych i jest gruntownie poinformowany o rzeczywistych potrzebach materjalnych danej straży. Oto Zarząd Straży Pożarnej. Obowiązkiem jego jest czuwać stale nie tylko nad wewnętrzną organizacją, lecz głównie nad zabezpieczeniem normalnego rozwoju technicznego i ułatwieniem sprawności fachowej".

Poza przepisami o przechowywaniu płynów łatwopalnych, wyjaśnieniem sprawy ubezpieczenia strażaków zawodowych i działem oficjalnym, większe zainteresowanie wzbudza sprawozdanie z posiedzenia Śląskiej Komisji Technicznej. Na porządku obrad bowiem była aktualna kwestja rewizji regulaminu zawodów. Podajemy ważniejsze uchwały:

„Przedewszystkiem przyjęto jako zasadę zawodów — obce narzędzia i obcy teren. Wykonanie tejże zasady rozumieć należy jako obowiązek ćwiczenia wszystkich straży pożarnych stających do zawodów w danym powiecie lub na zawodach wojewódzkich — na narzędziach przygotowanych przez Związek organizujący zawody, z warunkiem, że nie będą to narzędzia jednej ze straży stających do zawodów. Jednocześnie taż sama zasada stanowi, iż w wypadku jeśli zawody, zwłaszcza powiatowe, odbywają się na terenie jakiejś straży pożarnej, straż miejscowa nie może brać w konkursie udziału. Następnie postanowiono, że jak ubiegłych lat, za wyczyny w czasie krótszym niż minimum fabelu ocen, żadnych dodatkowych punktów doliczać się nie będzie. Zmusza się przeto straże poż. stające do zawodów do większej dbałości o precyzyjność ćwiczeń. Dotyczy to zwłaszcza musztry formalnej. Dla tych ćwiczeń, aczkolwiek uzyskane wyniki na zawodach wojewódzkich dochodziły do 36 sekund, postanowiono podnieść minimum do 60 sek. (w latach ubiegłych wynosiło 50 sekund).

Komisja bowiem wychodziła z założenia, iż wtedy gdy przeprowadzenie wymaganych ćwiczeń musztry formalnej wymaga najmniej wydania 20 komend, czas 50 sekund powoduje nie pokaz wyszkolenia w mustrze formalnej, ale dreptanie na miejscu w zawrotnie szybkim tempie. Zwiększając minimum dla musztry formalnej Komisja postanowiła dotychczasowe maximum, wynoszące 84 sekund, utrzymać, nakładając na drużyny obowiązek

regulaminowy wykonania najmniej 8-miu kroków po wykonaniu zwrotu w marszu, lub zmiany kierunku marszu. Przytem drugim warunkiem jest tempo marszu 114 kroków na minutę, a długość kroków 75 cm. Dla linji wężowej zaś przyjęto odcinki normalne po 20 metrów, węże niegumowane, średnicy 45 m/m. łączniki normalne Storca. Przekręcenie linji wężowej uważa się za błąd, kilkurazowe przekręcenie powoduje przeto odpowiednią ilość punktów karnych. Za każdy błąd, zarówno w ćwiczeniach pojedyńczych czy w ćwiczeniach taktycznych, popełnionych przez wykonawców zaliczony będzie jeden punk karny. Błędy popełnione przez dowódcę drużyny przy rozwiązywaniu zadania taktycznego, przeliczane będą na punkty karne wg. uznania grona sędziowskiego. Regulamin zawodów dla grupy 1, 2, 3, uzupełniony zostaje ćwiczeniami szkolnemi z gazownictwa, a mianowicie używanie masek gazowych typu ochrony lekkiej. W tabeli ocen, z uwagi na brak dokładnego materjału statystycznego, zastosowywać się będzie zasadę przeciętności, przyjmując za czas średni ocenę 10 punktów, za każde zaś 5 sekund czasu lepszego + 1 punkt za każde zaś 5 sekund czasu gorszego — 1 punkt. To samo również dotyczyć będzie — jak w latach ubiegłych — ćwiczeń taktycznych. W ten sposób Śląska Komisja Techniczna rozwiązała zadanie sprecyzowania regulaminu zawodów na rok przyszły 1929.

ODEZWA

Okręgowego Związku Straży Pożarnych w Opocznie.

Do Matek i Sióstr Polek.

Po wiekowej walce, po przelaniu morza krwi naszych dziadów, ojców, braci i synów, po zniszczeniu tysięcy wsi naszych i miast odzyskaliśmy wolność i możemy sami u siebie rządzić, sami prowadzić kraj nasz do świetlejszej przyszłości. Nastały czasy, kiedy zwycięży ten, kto zostanie zwycięzcą w wyścigu pracy. Pod tem określeniem nie należy rozumieć ilości zasianego zboża, czy odkutych podków albo zrobienia większej ilości jakichś przedmiotów, lecz każdą pracę, tak pracę zawodową dla kawałka chleba jak i pracę społeczną dla zadowolenia własnego sumienia. Zachód Europy pracuje na każdem polu i my dla utrzymania naszej niezależności musimy pracować w każdej gałęzi. Niech nasze fabryki zapełniają nasze sklepy własnym towarem, niech pola dają najlepszy plon. Ale to mało; niech i wszystkie niwy pracy społecznej dają plon obfity.

Nasze strażactwo zawsze jest na straży przed klęską ognia; młodzież uczy się władać bronią, by móc w razie potrzeby piersiami swymi chronić granic ojczyzny. Ale gdy zagra trąbka wojenna mężczyźni pójdą na pola bitwy, kto ich zastąpi w szeregach strażackich? Do Was więc, Siostry Polki, zwracamy się z wezwaniem wstępowania już teraz do naszych szeregów, abyście mogły dać sobie same radę, gdy wasi bracia zmienią strażackie mundury na żołnierskie. Mało tego. Może przyjść wkrótce chwila, gdy nad krajem naszym zaczną latać wraże samoloty, gdy z hukiem spadać będą na nasze osiedla bomby z trującymi gazami, i wówczas do samoobrony będzie wezwany cały Naród, cała ludność nasza. Zwracamy się więc do Was Siostry Polki z wezwaniem wstępowania w nasze szeregi strażackie dla utworzenia oddziałów samarytańskich, które w razie pożaru podczas pokoju opatrywałyby rannych strażaków i pogorzelców i dawały im pierwszą pomoc, oraz pomagały strażakom przy akcji ratunkowej.

Spiesznie więc zapisujcie się Siostry Polki w najbliższych organizacjach strażackich, które zawiadomią o ilości zgłoszonych Naczelnikom Rejonowym, a ci ostatni niezwłocznie wejdą w porozumienie z Okręgiem w celu utworzenia wykładów. Wy, Matki Polki idźcie za przykładem Waszych Matek i Babek i zachęćcie do pracy młode pokolenie. Zachód pracę tę prowadzi już dawno i w szeregach strażackich oddziały samarytańskie liczą tysiące kobiet. Nie dajmy się zwyciężyć w tym wyścigu pracy i bądźmy sami zwycięzcami, by przelane morze krwi naszych przodków, braci i synów nie poszło na marne.

Radjo na wsi.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych dnia 1-go września r. b. wydało okólnik następującej treści:

Doceniając w całej pełni znaczenie radjofonji dla rozwoju oświaty i kultury na wsi — a nawet w miarę rozszerzenia się sieci stacyj odbiorczych i odpowiedniego przystosowania programów dla celów administracji publicznej — P. Minister Spraw Wewnętrznych poleca P. Wojewodom zalecić Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych, aby zachęcili gminy wiejskie do instalowania na swoim obszarze radjoodbiorników.

Pożądanem byłoby, aby każda gmina zbiorowa nabyła na własność i zainstalowała przynajmniej jeden aparat radjowy z głośnikiem. To samo dotyczy wielkich gmin jednowioskowych. Inne gminy jednowioskowe mogłyby na podstawie uprzedniego porozumienia łączyć się z sąsiedniemi gminami i nabywać wspólnemi środkami jeden aparat na użytek kilku gmin. We wszystkich wypadkach radjoodbiornik należałoby umieścić w takiej miejscowości, która stanowi naturalny ośrodek koncentrujący życie miejscowości sąsiednich (wieś parafjalna, gminna, osada i t. p.) i w takim lokalu, który mógłby być dostępny dla publiczności.

Co do użytkowania radjodbiornika — miarodajnym pod tym względem musi być cel, dla którego gmina radjoodbiornik nabywa, a mianowicie udostępnienie audycyj najszerszym warstwom mieszkańców gminy. Cel ten może być osiągnięty w dwojaki sposób: albo eksploatację radjoodbiornika prowadzi gmina we własnym zakresie działania, wyznaczając w tym celu do kierowania audycjami i obsługi technicznej swojego funkcjonarjusza, względnie powołując do tego kogoś z pośród obywateli, albo też gmina zawiera w tym celu odpowiednią umowę i powierza eksploatację radjoodbiornika jakiejś instytucji społecznej na terenie gminy (dom ludowy, straż ogniowa, kółko rolnicze i t. p.) dbając jednak o to, ażeby odbiornik był użyty dla wszystkich mieszkańców, a nietylko dla członków danego stowarzyszenia.

Specjalna Międzyministerjalna Komisja opracuje program komunikatów rolniczych i oświatowych, które będą nadawane w godzinach najdogodniejszych dla rolników, a w razie rozszerzenia się gminnych instalacyj radjofonicznych programy będą rozwijane we wszystkich kierunkach, wskazanych z punktu widzenia potrzeb propagandy państwowej, oświaty i administracji.

Zasiłki P. Z. U. W.

W 21 numerze „Przewodnika Ubezpieczeniowego“ czytamy:

Śród szerokich mas ludności wiejskiej i miasteczkowej z każdym rokiem wzrasta świadomość znaczenia o potrzebie budownictwa ogniotrwałego, z każdym więc rokiem rośnie ilość budynków wznoszonych z materjałów na ogień odpornych. Namacalnym dowodem tego są wyniki akcji pożyczkowej P. Z. U. W., który corocznie ze swych nadwyżek udziela pogorzelcom pożyczek ulgowych na ogniotrwałą odbudowę spalonych siedzib.

W roku bieżącym przyznano (do dn. 1 listopada) **2.403** — **pożyczki** — na łączną sumę **zł. 2.725.460** — przeciętnie więc na jedną pożyczkę przypada zł. 1.150.

Ponieważ każdy pogorzelec odbudowuje przeważnie 2—3 budynki, można tedy śmiało twierdzić, że w roku bieżącym przy pomocy kredytowej P. Z. U. W. odbudowano, względnie pokryto materjałami ogniotrwałemi przeszło 5,000 budynków.

Jest to wynik bardzo poważny, szczególnie gdy zważymy, że te pięć tysięcy ogniotrwałych budynków, rozsianych po całym kraju, z pewnością będą zachęcały sąsiadów do budowy względnie do przebudowy ogniotrwałej conajmniej takiej drugiej ilości budynków.

Z powodu wielkiego napływu podań pożyczki ulgowe obecnie udzielane są wyłącznie tylko tym pogorzelcom, którzy ucierpieli wskutek pożarów zbiorowych i większej klęski pożarowej. Wysokość pożyczki oblicza się w ten sposób, żeby nie przekraczała rzeczywistych kosztów budowy ścian i pokrycia dachowego z materjałów ogniotrwałych.

Sikawki motorowe zyskują coraz większe zastosowanie wśród naszych straży pożarnych. Uznając celowość tego rodzaju narzędzi P. Z. U. W. chętnie dopomaga gminom miejskim i wiejskim do zaopatrzenia się w nowoczesny sprzęt pożarniczy, udzielając na ten cel oprócz zasiłku bezwrotnego jeszcze i pożyczki ulgowej miastu, aby można było nabyć odrazu potrzebną sikawkę motorową a w wielu razach także i auto służące jako wóz rekwizytowy, na którym umieszcza się lekką, przenośną sikawkę motorową.

W roku bieżącym P. Z. U. W. udzielił 35 samorządom na cele przeciwpożarowe ogółem 427 000 zł., tytułem pożyczki ulgowej na 4% rocznie, do spłaty w ciągu 5 lat. Niezależnie od pożyczek udzielił P. Z. U. W. również zasiłku na częściowe pokrycie kosztu sikawki motorowej. Zasiłek taki waha się od 5 do 10 tysięcy złotych dla poszczególnej gminy.

Niezależnie od sikawek motorowych P. Z. U. W. dostarczył w roku bieżącym strażom pożarnym 577 sikawek przenośnych ręcznych, 517 beczek, 23.636 metrów węża tłocznego, 1.531 metrów węża ssawnego i wiele innych przyborów strażackich. Ogółem do 29 października udzielono 2.359 strażakom ogniowym na kwotę 1.150.000 zł.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Okólnik Nr.

Ogłoszenie Wojewody KIELECKIEGO

z dnia 15 listopada 1928 r. L. Pr. 6649.

o sposobie nadania Medalu Pamiątkowego za wojnę w latach 1918—1921.

Po myśli § 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 21-go października 1928 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Sprawiedliwości o sposobie nadania Medalu Pamiątkowego Za Wojnę 1918—1921, ogłaszam poniżej Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 września 1928 r. o Medalu Pamiątkowym Za Wojnę 1918—1921, oraz postanowienia zawarte w §§ 1, 2 i 4 powołanego rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych.

Wojewoda: *Wł. Korsak.*

A. Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21-go września 1928 r.

o Medalu Pamiątkowym Za Wojnę 1918—1921.

Na podstawie art. 18 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. Pr. Nr 1, poz. 1) zarządza się co następuje:

§ 1. W celu przekazania pamięci potomnych wysiłku Narodu o utrwalenie niepodległości i zabezpieczenie granic Ojczyzny w wojnie 1918—1921 roku ustanawia się Medal Pamiątkowy Za Wojnę 1918—1921.

§ 2. Medal o średnicy 35 mm wybity w bronzie posiada: na stronie prawej wizerunek orła państwowego z krzyżem orderu wojskowego „Virtuti Militari“, zawieszonym na wstędze na szyji, po bokach daty 1918—1921; na stronie odwrotnej w wieńcu dębowym dwuwierszowy napis: „Polska Swemu Obrońcy“.

Medal noszony jest na lewej piersi po Medalu za Ratowanie Ginących, a przed orderami i odznaczeniami zagranicznemi oraz przed innymi medalami polskimi, na wstążce z mory szerokości 37 mm. Środek wstążki stanowi pionowy pas niebieski koloru wstążki orderu „Virtuti Militari“ szerokości 13 mm, po bokach tego pasa biegną pionowe paski symetrycznie rozmieszczone w następującym porządku: najbliżej czarny pasek szerokości 2 mm., następnie biały, szerokości 2 mm., poczem amarantowy koloru wstążki „Krzyża Walecznych“ szerokości 5 mm, w końcu biały szerokości 2 mm. Wstążka obramowana jest z obu stron paskiem koloru niebieskiego.

§ 3. Prawo otrzymania Medalu służy tym, którzy w okresie od 1 listopada 1918 r. do 18 marca 1921 roku:

a) jako żołnierze:

1) polegli lub byli ranni bez względu na czas trwania ich służby,

2) zmarli skutkiem choroby nabytej w polu, lub z powodu niesienia rannym i chorym żołnierzom pomocy sanitarnej bez względu na czas trwania ich służby,

3) conajmniej przez trzy miesiące pełnili służbę w formacjach linjowych w polu, względnie jako ochotnicy po wezwaniu Rady Obrony Państwa z dnia 3 lipca 1920 r. pełnili służbę w formacjach linjowych w polu przynajmniej przez dwa miesiące,

4) conajmniej przez pięć miesięcy pełnili służbę czynną:

b) jako osoby cywilne:

1) współdziałając (ochotniczo lub w wykonaniu swego obowiązku służbowego) z wojskiem w polu, polegli lub byli ranni bez względu na czas trwania ich służby.

2) zmarli skutkiem choroby, nabytej przy współdziałaniu z wojskiem w polu, lub z powodu niesienia żołnierzom pomocy sanitarnej, bez względu na czas trwania ich służby,

3) conajmniej przez pięć miesięcy współdziałali z wojskiem w polu, względnie nieśli żołnierzom w polu pomoc sanitarną lub duchową,

4) conajmniej przez dziewięć miesięcy nieśli pomoc sanitarną żołnierzom w kraju, względnie współdziałali z wojskiem w kraju w zabezpieczeniu mienia wojskowego;

c) jako cudzoziemcy współdziałali z wojskiem polskiem w polu.

§ 4. Osoby, którym prawo Medalu zostało przyznane, nabywają Medal na koszt własny.

§ 5. Medal będzie wybity przez Mennicę Państwową.

§ 6. Prawo przyznawania Medalu przysługuje Ministrowi Spraw Wojskowych, który uprawnienia swoje może przelać na władze mu podległe.

§ 7. Prawo do Medalu tracą uprawnieni do posiadania go w wypadkach, w których wedle obowiązujących

ustaw karnych wskutek skazania karnosądowego następuje utrata orderów i odznaczeń.

Osobom, którym wedle obowiązujących ustaw karnych nie mogą być przez czas trwania skutków karno-sądowego skazania nadane ordery i odznaczenia, nie może być przyznany Medal przed ustaniem tych skutków.

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel.*

Kierownik Min Spraw Wojsk.: *Daniel Konarzewski.*

B. ROZPORZĄDZENIE Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 21 października 1928 roku

wydane w porozumieniu z Min. Spraw Wewnętrznych oraz z Min. Sprawiedliwości o sposobie nadania Medalu Pamiątkowego Za Wojnę 1918–1921.

§ 1. Prawo do Medalu przyznają:

A. Osobom wojskowym w służbie czynnej:

a) przynależnym służbowo do formacyj, podległych dowódcom dywizyj — dowódcy dywizyj;

b) przynależnym służbowo do dowództw okręgów korpusów i formacyj podległych dowódcom okręgów korpusów, a nie podpadających pod punkt a) — dowódcy okręgów korpusów;

c) przynależnym służbowo do Ministerstwa Spraw Wojskowych i instytucyj Ministerstwu Spraw Wojskowych bezpośrednio podległych — szefowie poszczególnych departamentów (organów równorzędnych) względnie szefowie wymienionych instytucyj o uprawnieniach dowódców dywizyj; przynależnym służbowo do instytucyj, które w skład Ministerstwa Spraw Wojskowych nie wchodzą — szefowie tych instytucyj o uprawnieniach dowódców dywizyj; o ile szef danej instytucji nie posiada uprawnień dowódcy dywizji, prawo do Medalu przyznaje następny z kolei przełożony, posiadający uprawnienia dowódcy dywizji;

d) dowódcom i szefom, którzy podlegają bezpośrednio Ministrowi Spraw Wojskowych — Minister Spraw Wojskowych.

B. **Osobom wojskowym w stanie nieczynnym** — szef Biura Personalnego Ministerstwa Spraw Wojskowych;

C. **Osobom wojskowym w rezerwie, pospolitem ruszeniu i w stanie spoczynku — dowódcy okręgów korpusów, właściwie dla tych osób według ich przynależności do Powiatowej Komendy Uzupełnień (P. K. U.);**

D. Osobom, które nie pozostają w żadnym stosunku do powszechnego obowiązku wojskowego, zamieszkałym w kraju — dowódcy tych okręgów korpusów, na obszarze których osoby te mają miejsce zamieszkania; zamieszkałym zagranicą oraz cudzoziemcom Szef Biura Personalnego Ministerstwa Spraw Wojskowych.

§ 2. Celem uzyskania prawa do Medalu należy przedłożyć dokumenty lub uwierzytelnione odpisy, stwierdzające, że petent odpowiada jednemu z warunków, przewidzianych w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów.

Osobom wymienionym w pkt A. § 1 niniejszego rozporządzenia zostaje przyznane prawo do Medalu na podstawie dokumentów ewidencyjnych; **osobom wymienionym pkt. C. § 1 właściwe Powiatowe Komendy Uzupełnień wystawiają na podstawie wniesionych do tychże Komend próśb zaświadczenia, stwierdzające posiadanie warunków i przesyłają je do dowództwa danego okręgu korpusu;** osoby wymienione w pkt. B. i D. § 1, wnoszą prośby z potrzebnymi załącznikami do Biura Personalnego Ministerstwa Spraw Wojskowych, względnie do dowództwa właściwego okręgu korpusu.

§ 4. Nadanie Medalu należy ogłosić w pierwszym rozkazie dziennym każdego miesiąca, przyczem lista osób, którym Medal został nadany, winna zawierać nazwiska w porządku alfabetycznym z wymienieniem przynależności służbowej. względnie miejsca zamieszkania.

Nadanie Medalu ogłasza dowódca dywizji w rozkazie dywizyjnym, dowódca okręgu korpusu w rozkazie dowództwa okręgu korpusu, szefowie wymienieni w pkt. c. i d. § 1 w rozkazie dziennym Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Nadanie Medalu stwierdzają w legitymacjach oficerów względnie w książeczkach wojskowych władze uprawnione do wystawiania legitymacyj, względnie książeczek wojskowych, podając nazwę medalu, władzę nadającą, numer i datę rozkazu. Osobom, które nie posiadają legitymacji, ani książeczki wojskowej, należy wystawić osobne zaświadczenie według wzoru Nr. 1.

Wzór Nr. 1.

Dowództwo
L.

dnia 192 r.

Stwierdzam, że (nazwisko i imię) nadany został Medal pamiątkowy za wojnę 1918—1921 rozkazem D-wa
Nr. z dnia

Pieczęć: Podpis:

WYNIKI ZAWODÓW OKRĘGOWYCH
w Końskich dnia 29 lipca 1928 roku.

Grupa IV.

Lokata:	Nazwa Straży Pożarnej	Ogólny czas w sekund.	Punkty za czas	Punkty karne za błędy	Punkty karne za czas	Ocena ostateczna
1.	Fałków	950	83	8	8	67
2.	Radoszyce	889	83	14	6	63
3.	Kornica	1080	105	31	12	62
4	Bedlno (184)	840	100	44	4	52
5.	Niekłań (358)	720	70	18	—	52
6.	Chlewiska	1080	61	12	12	37
7.	Sworzyce	1200	49	15	16	18

w Opocznie dn. 22 lipca 1928 r.

Lokata	Nazwa Straży Pożar.	Ogólny czas w sek.	Punkty za czas	Punkty karne za błędy	Punkty karne za czas	Ocena ostateczna
1	Białaczów	690	123	15	—	108
2	Skórkowice	720	120	19	—	101
3	Przysucha	720	124	30	—	94
4	Smardzewice	690	109	21	—	88
5	Miedzna drewn.	780	107	19	2	86
6	Radzice	780	101	16	2	83
7	Mniszków	780	104	20	2	82
8	Sławno	960	104	22	9	73
9	Odrzywół	824	88	15	4	69
10	Skrzyńsko (202)	750	92	23	1	68
11	Studzianna (269)	780	96	26	2	68
12	Drzewica	780	93	25	2	66
13	Bieliny	930	93	26	7	60
14	Żarnów	1020	80	16	10	54

OKÓLNIK Nr. 84.

GŁÓWNY ZWIĄZEK STRAŻY POŻARNYCH R. P. *Warszawa, d. 5/XII 1928 r.*
KOMITET WYKONAWCZY
POWSZECHNEJ WYSTAWY KRAJOWEJ I ZJAZDÓW.
L. 5112 P. W. K

Instrukcja o wytycznych do planów działalności Województw na I półrocze 1929 r.

Ku upamiętnieniu dziesiątej rocznicy odzyskania niepodległości państwowej, zostanie urządzona w roku 1929 w Poznaniu Wystawa Krajowa. Ma ona pokazać swoim i obcym rozwój kultury polskiej we wszelkich przejawach i znaczenie gospodarcze Kraju naszego, jak również ma się stać potężnym środkiem propagandy państwowej w kraju i daleko poza jego granicami.

Zgodnie z postanowieniem Rady Nacz. i Zarządu Gł. z dnia 31.X 1928 r. jednym z najbardziej podstawowych celów całego strażactwa polskiego do osiągnięcia w roku 1929 będzie należyte i godności strażactwa polskiego odpowiadające wystąpienie w czasie trwania Powszechnej Wystawy Krajowej. Będzie to zarazem pokaz dziesięcioletnich wysiłków pożarnictwa polskiego, celem zaznajomienia swoich i obcych z tą dziedziną życia.

Otwarcie pawilonu pożarnictwa na P. W. K. nastąpi w dniu 1.V 1929 r.

Projektowane Zawody, Kongres i pokazy odbędą się w Poznaniu w czasie od dnia 13.VI—16.VI 1929 r.

1. Dla osiągnięcia powyższego celu, Zarząd Główny uchwałą z dnia 31.XI 1928 r. postanowił, aby cała działalność wszystkich jednostek organizacyjnych opierała się na wytycznych Zarządu Głównego, który w wykonaniu powyższego planu reguluje i nadzoruje całą działalność przygotowawczą do wystąpienia strażactwa, jak również i samo wystąpienie.

2. Na zasadzie powyższego zostają podzielone cele do osiągnięcia przez województwa na I-sze półrocze 1929 roku na:

a) cele zewnętrzne Gł. Związku i Zw. Wojew.

b) cele wewnętrzne Gł. Związku i Zw. Wojew.

3. Cele zewnętrzne Gł. Związku do osiągnięcia w I-ym półroczu są następujące:

a) zorganizowanie pawilonu pożarnictwa polskiego,

b) zorganizowanie Zawodów Krajowych Straży Pożarnych,

c) zorganizowanie Zawodów Międzynarodowych Straży Pożarnych,

d) zorganizowanie Kongresu Słowiańkich Straży Pożarnych,

e) zorganizowanie konkursu orkiestr,

f) zorganizowanie zawodów P.W. i W.F. przez oddziały straży pożarnych,

g) zorganizowanie pokazów obrony przeciwgazowej przez oddziały straży pożarnych,

h) zorganizowanie propagandy pożarniczej na P. W. K. w Poznaniu.

4. Cele wewnętrzne do osiągnięcia przez poszczególne Województwa są następujące:

a) zebranie materjałów statystycznych, eksponatów, druków i t. p.

b) wyznaczenie i przygotowanie do dnia 1.VI 1929 r. oddziałów mających stanąć do zawodów krajowych. Organizację tych zawodów określi instrukcja organizacji zawodów krajowych w roku 1929 r., w Poznaniu.

c) przygotowanie do dnia 1.VI 1929 r. oddziałów mających stanąć do zawodów P. W. i W. F. Organizację tych zawodów określi Instrukcja o organizacji zawodów P. W. i W. F. oddziałów straży pożarnych w roku 1929 w Poznaniu,

d) wyznaczenie i przygotowanie do dnia 1.VI 1929 r. oddziałów pokazów obrony przeciwgazowej. Organizację tych pokazów określi Instrukcja o organizacji pokazów prac obrony przeciwgazowej przez oddziały straży pożarnych w roku 1929 w Poznaniu,

e) wyznaczenie i przygotowanie do dnia 1.VI 1929 r. orkiestr, mających stanąć do konkursu. Organizację tego konkursu określi Instrukcja o organizacji konkursu orkiestr,

Wszystkie powyższe instrukcje otrzymają Związki Wojewódzkie do dnia 23.XII 1928 r.,

5. Aby wykonać zasadnicze cele w myśl niniejszego okólnika Związki Wojewódzkie winny:

a) uświadomić władze Okręgowe o konieczności ścisłego stosowania wskazówek Związku;

b) informować i pouczyć o treści regulaminów nadsyłanych z Głównego Związku, zwracając uwagę na przeprowadzone zmiany;

c) przeprowadzić rozplanowanie prac przygotowawczych tak własnych, jak i w Okręgach,

d) dopilnowanie wykonania,

6 Wszystkie powyższe cele Związków Wojewódzkich zostają osiągnięte przez:

a) prace instrukcyjno—biurowe,

b) prace organizacyjne w terenie,

c) prace wyszkoleniowe w terenie,

d) prace gospodarcze,

e) prace nadzorcze w terenie.

7 Wszelkie czynności instrukcyjne winny być wykonywane li tylko podług obowiązujących instrukcji i wzorów.

8. Plany te winny obejmować jaknajdokładniej obmyślone prace tak instrukcyjno-biurowe, jak i w terenie planowane. Dążyć należy, by opracowany plan podlegał jaknajmniejszym odchyleniom w miarę postępu pracy.

Czołem!

Przewodniczący Komitetu Wykonaw. P. W. K.	Naczelny Inspektor
inż. Stan. Woligórski	*J. Sztromajer* za zgodność *insp. A. Biedroń Kalinowski.*

Odznaczenia.

I. PAŃSTWOWE.

W „Monitorze Polskim" z dnia 10 listopada 1928 r. czytamy:

Zarządzenie. Na zasadzie ustawy z dn. 4 lutego 1921 r.. Dz. U. R. P Nr. 24, poz. 137 oraz ustawy z dn 28 kwietnia 1928 r. D. U. R. P. Nr. 31, poz. 255 nadaję

Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski.

Władysławowi Korsakowi, Wojewodzie Kieleckiemu, za zasługi w dziedzinie administracji państwowej,

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.

Stanisławowi Kauckiemu, staroście w Opatowie, za zasługi na polu administracji państwowej i pracy społecznej i inż. Jerzemu Stamirowskiemu, staroście w Olkuszu, za zasługi w dziedzinie administracj, państwowej.

II. STRAŻACKIE.

Na wniosek Związku Wojewódzkiego Zarząd Główny przyznał:

Dyplom zasługi

Straży Pożarnej Ochotniczej w Rytwianach, p. Sandomierskiego.

Złoty medal zasługi

Wojewodzie Pomorskiemu Wiktorowi Lamotowi, b. prezesowi XII Okręgu Związku Straży Pożarnych Woj. Kieleckiego w Pińczowie

Bronzowy medal zasługi.

Romanowi Henrykowi Dudkiewiczowi, naczelnikowi S. P. O. w Słupi Nowej, Adamowi Pawłowskiemu, naczelnikowi S. P. O. w Orońsku.

Na wniosek poszczególnych Okręgów przyznano:

Znaki za wysługę lat XXXXV:

Straż Pożarna Ochotnicza w Pinczowie.

Antoniemu Bednarskiemu, szeregowcowi, Stanisławowi Gołębiowskiemu, szeregowcowi, Janowi Gwiaździńskiemu, szeregowcowi, Tomaszowi Gwiaździńskiemu, szeregowcowi, Andrzejowi Jeziorskiemu szeregowcowi, Ludwikowi Karbowniczkowi, szeregowcowi, Józefowi Kompkiewiczowi, szeregowcowi, Janowi Nowakowskiemu, szeregowcowi, Stanisławowi Nowakowskiemu, zastępcy dowódcy oddziału, Jakóbowi Włodarskiemu, szeregowcowi.

Znaki za wysługę lat XXXX.

Franciszkowi Kożalskiemu, szeregowcowi, Janowi Wątorskiemu, szeregowcowi

Znaki za wysługę lat XXXV.

Walentemu Koprowskiemu, szeregowcowi, Stanisławowi Szczecińskiemu, szeregowcowi

Znaki za wysługę lat XXX.

Michałowi Boniszewskiemu, szeregowcowi, Stanisławowi, Kopczyńskiemu, gospodarzowi, Stanisławowi Michalskiemu, plutonowemu, Wincentemu Pacholskiemu, prezesowi

Znaki za wysługę lat XXV.

Antoniemu Janczurowi, członkowi Zarządu, Henrykowi Sturtzowi, członkowi Komisji Rewizyjnej,

Znaki za wysługę lat XX.

Ignacemu Domańskiemu, członkowi Komisji Rewizyjnej, Józefowi Kompkiewiczowi szeregowcowi, Janowi Słowikowskiemu, dowódcy oddziału.

Znaki za wysługę lat XV

Aleksandrowi Adlągowy, szeregowcowi, Karolowi Kordeli, dowódcy oddziału, Wincentemu Kordeli, zastępcy dowódcy oddziału, Romanowi Łagonowskiemu, pomocnikowi kapelmistrza, Antoniemu Nowakowi, plutonowemu, Kazmierzowi Podolskiemu, kapelmistrzowi, Janowi Różalskiemu, szeregowcowi, Janowi Sygutowi, plutonowemu, Janowi Turczynowi, plutonowemu, Franciszkowi Włodarskiemu, plutonowemu, Stanisławowi Włodarskiemu, plutonowemu

Straż Pożarna Ochotnicza w Sosnowcu

Zygmuntowi Skowronowi, plutonowemu.

Znaki za wysługę lat X.

Straż Pożarna Ochotnicza w Lelowie.

Ignacemu Bożkowi, szeregowcowi, Janowi Ligurowi, dowódcy oddziału, Antoniemu Morawskiemu, zastępcy dowódcy oddziału, Józefowi Morawskiemu, dowódcy oddziału, Teoderowi Praussowi, naczelnikowi, Franciszkowi Pytlewskiemu, zastępcy naczelnika, Ignacemu Raczyńskiemu, zastępcy dowódcy oddziału, Władysławowi Wilgockiemu zastępcy dowódcy oddziału

Straż Pożarna Ochotnicza w Pińczowie.

Ks, Prałatowi Aksamitowskiemu, vice-prezesowi, Dr. Józefowi Bellertowi, członkowi Zarządu, Waleremu Janikowskiemu, dowódcy oddziału, Franciszkowi Kempkiewiczowi, szeregowcowi, Janowi Kempkiewiczowi, s Jana, szeregowcowi, Janowi Kempkiewiczowi, s. Tomasza, szeregowcowi, Aleksandrowi Katowiczowi, szeregowcowi, Henrykowi Katowiczowi, szeregowcowi, Józefowi Kowalowi, naczelnikowi, Janowi Nastalskiemu, szeregowcowi, Stefanowi Nowackiemu, szeregowcowi, Romanowi Słowikowskiemu, szeregowcowi, Janowi Wątowskiemu, plutonowemu, Janowi Wątorskiemu, s. Teofila, szeregowcowi, Wincentemu Wcześniakowi, szeregowcowi, Adamowi Woźniakowskiemu, plutonowemu, Adamowi Zgierskiemu, skarbnikowi Zarządu.

Straż Pożarna Ochotnicza w Rokitnie.

Wincentemu Czajowi, vice-prezesowi, Janowi Wronie, skarbnikowi Zarządu.

Straż Pożarna Ochotnicza w Sosnowcu.

Romanowi Marszałowi, dowódcy drużyny kolejowej, Szczepanowi Ruskowi, aspirantowi.

Straż Pożarna Ochotnicza w Przedmieściu Bliższem.

Józefow Gąsiorowi, naczelnikowi, Władysławowi Górskiemu prezesowi, Janowi Siebyle, szeregowcowi,

Straż Pożarna Ochotnicza w Złochowicach.

Józefowi Olczykowi, gospodarzowi.

WYKAZ

okólników i zarządzeń

wydanych przez Związek Straży Pożarnych Woj. Kieleckiego.

1. Pismo okólnikowe Ministerjum Spraw Wewnętrznych z dn. 20 sierpnia 1921 r. Nr. S. Z, 1550.

2 Przepisy o ochronie od pożarów po wsiach i miasteczkach i regulamin dla Komisji Przeciwpożarowych Gminnych wydane przez Wojewodę Kieleckiego za Nr. Sm. 1644/III/1.

3. Okólnik o ożywienie działalności Komisyj Przeciwpożarowych Gminnych.

4. Okólnik o lustracji stanu lokali kinomatograficznych w związku z zarządzeniem Wojewody Kieleckiego z 7 maja 1927 r. Nr. B. P. 3795 o zniesieniu dyżurów strażackich w kinoteatrach.

5. Okólnik o postępowaniu w razie sprzeciwu wójtów w sprawie rejestracji Tow. Straży Ogniowych Ochotniczych, omówionej w zarządzeniu Ministerjum Spraw Wewnętrznych z 12 grudnia 1925 r. za Nr. BB. 6276/25.

6. Okólnik o zarządzeniu Centrali z 28 stycznia 1927 r. za Nr. 351/1 w sprawie prowadzenia jednolitego wzoru wniosków o odznaczenie.

7. Okólnik o zarządzeniu Centrali z 20 października 1927 r. Nr. 4666/1 w sprawie odmownego załatwiania wniosków o odznaczenie w razie braku dostatecznych motywów i przebiegu służby.

8 Okólnik o służbie w wojsku, która nie może być zaliczona do wysługi lat.

9. Ulgi taryfowe przy przejazdach grupami do miejsc odpustowych, oraz w celach kulturalno-oświatowych, krajoznawczych i sportowych.

10. Okólnik o ubezpieczeniu strażaków od nieszczęśliwych wypadków w Kasie Strażackiej przy P. Z U. W. wraz z podaniem wzoru deklaracji i wyciągu z regulaminu Kasy Strażackiej.

11. Okólnik o odwołaniu zarządzenia wyłączającego Straże miejskie i zakłady przemysłowe z pod kompetencji instruktorów.

12. Okólnik o podawaniu wzmianek do prasy i pism fachowych o zdarzeniach w Strażach i Okręgach.

13. Okólnik o bezpośrednio adresowanej korespondencji do Centrali, która będzie zwracana do Związku Wojewódzkiego.

14. Okólnik o wyjednaniu u Władz zarządzeń w sprawie rozstawnych koni dla Straży spieszących do pożarów w sąsiedztwie

15. Okólnik o pociągnięciu do odpowiedzialności strażaków zaniedbujących swój zewnętrzny wygląd i nie oddających honorów starszyźnie.

16. Okólnik o powiadamianiu Związku Wojewódzkiego o celu dokonywanych wpłat, przekazów i t. p.

17. Okólnik o stosowaniu przepisowego uniformu z właściwemi dystynkcjami i odznaczeniami.

18. Okólnik o nadsyłaniu do Związku Wojewódzkiego wycinków gazet ze wzmiankami o Straży, oraz fotografij z uroczstości i t p.

19. Okólnik o opracowaniu sieci Straży i wykazu inwestycyj i narzędzi pożarniczych.

20. Okólnik o zarejestrowaniu skrótu telegraficznego „Pożarnictwo—Sosnowiec"

21. Okólnik o skompletowaniu monografji Straży.

22. Okólnik o wydaniu przez „Przegląd Pożarniczy" partytur do Hymnów: „Jeszcze Polska nie zginęła", „Boże coś Polskę„ i „Rota".

23. Okólnik o odbywaniu ćwiczeń w ramach programu, instrukcyj i regulaminów, bez brawurowych popisów.

24. Okólnik o zwoływaniu Rad sztabowych po każdym pożarze.

25. Okólnik o zaopatrzeniu Straży w księgowość.

26. Okólnik o ułożeniu planu ćwiczeń i uroczystości na rok 2928.

27. Okólnik o żądaniu świadectw o poddaniu ekspertyzie narzędzi pożarniczych oferowanych przez firmy.

28. Okólnik o podawaniu Starostwu składu osobowego Zarządu Straży i Okregu.

29. Okólnik o wejściu w życie ustawy o zabezpieczeniu pracowników umysłowych na zasadzie Rozorządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106 poz. 911).

30. Okólnik o ogłaszaniu przez radjo komunikatów Związków o przejawach i działalności.

31. Okólnik o uchwale Centrali w sprawie wydania księgi pamiątkowej historji udziału Strażactwa korporacyjnego w walkach o wskrzeszenie Polski

32. Okólnik o zbieraniu materjału do wydania Księgi pamiątkowej, dotyczącej historji udziału Strażactwa w walce o wskrzeszenie Polski.

33. Okólnik o uchwale Centrali w sprawie założenia złotej księgi poległych członków strażactwa, na posterunku służby obywatelskiej w walce z pożarami.

34. Okólnik o odwołaniu się Państwowego Urzędu Wych. Fiż. i Przsp. Wojsk. pismem z 7 listopada 1927 r. Nr. 3341 (Ogn. Org. w sprawie obnażania głów podczas wykonywania hymnu narodowego i wobec sztandarów wojskowych).

35. Okólnik o apelu Centrali w sprawie poparcia wydawnictwa p. t. „Obrona przed pożarami".

36. Okólnik o prawie udziału każdego strażaka, jako kandydata na oficera w t. zw. 8-io dniowych kursach pożarniczych.

37. Okólnik o ustaleniu okresu sprawozdawczo-budżetowego, który obejmuje rok kalendarzowy.

37/A. Tymczasowy regulamin dla naczelników rejonowych.

38. Okólnik o piśmie okólnikowem Centrali z 22 lutego 1928 r. Nr. 1032/IV w sprawie zwracania się Ochotniczych Straży Pożarnych do grawerów o wykonanie dla tychże Straży Pożarnych różnych znaków Gł. Zw. Str. Poż. R.P.

39. Okólnik o piśmie Centrali z 17 lutego 1928 r. Nr. 893. III w sprawie pogotowia na wypadek powodzi.

40. Okólnik o opracowaniu szematu do sprawozdań okręgowych oraz „Wykazu osobistego" z pouczeniem wypełnienia tego ostatniego oraz podaniem wzoru.

41. Okólnik o rozporzędzeniu Prezydenta Rzeczy pospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o ustanowieniu Medalu za Ratowanie Ginących, opublikowanego w Dz. U. poz. 351 z dn. 25/III—28

42. Okólnik o podziękowaniu Prezesa Rady Zw. Str. Poż Woj. Kiel. Wojewody Kieleckiego za usługi Straży, współdziałających z organami bezpieczeństwa, przy utrzymywaniu porządku w lokalach wyborczych podczas głosowania do Sejmu i Senatu.

43. Okólnik o zarządzeniu Związku kieleckiego z 13 sierpnia 1927 r. w sprawie obowiązkowego sporządzenia pisemnego raportu i planu akcji z pożaru masowego i bezzwłocznego wysyłania Związkowi wojewódzkiemu

44. Okólnik o prowadzeniu kroniki wydarzeń i przejawów w Straży.

45. Okólnik o zwolnieniu intruktora E. Ruska i aspiranta J. K. Łuczyńskiego.

46. Pismo Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego Nr. 1849/P. W. w sprawie podziękowania Pana Marszałka Ministra Spraw Wojskowych tym, którzy pamiętali o dniu Jego Imienin.

47. Tymczasowy regulamin zawodów.

48. Okólnik o włożeniu obowiązku na Okręgi, aby Straże zalegające za prenumeratę „Przeglądu Pożarniczego" wyrównały zobowiązania i regularnie opłacały prenumeratę.

49. Okólnik o nowym terminie dla wygłaszanych przez radjo komunikatów Zw. śląskiego i kieleckiego oraz pogadanek fachowych.

50. Tymczasowa instrukcja do ćwiczeń z łańcuchem wodnym do wysokości I-go piętra przy użyciu dwóch drabin przystawnych lekkich.

51. Terminarz prac na terenie Związku Straży Pożarnych Woj. Kieleckiego na 1928 rok.

52. Komunikat Głównego Związku w sprawie ekspertyz narzędzi pożarniczych.

53. Okolnik Centrali Nr. 21 w sprawie wyboru oficera Korpusu insp.-instr. na przewoduiczącego zgromadzenia Straży.

54. Okólnik o mianowaniach Sędziów konkursowych na zawody okręgowe.

55. Okólnik o uzupełnieniach i poprawkach do regulaminu zawodów wojewódzkich.

55/A. Pismo okólnikowe Wydziału Powiatowego Sejmiku Jędrzejowskiego za Nr. 221/6 do Panów Wójtów gmin pow. jędrzejowskiego w sprawie wzmożenia akcji bezpieczeństwa pożarowego w myśl reskryptu Urzędu Wojewódzkiego z 8 kwietnia 1925 r. L. Sm. 1644/I/III.

55/B. Pismo Biskupa częstochowskiego Nr. 2879 z 14 sierpnia 1928 r. w sprawie wzięcia udziału Strażactwa w Kongresie Eucharystycznym.

56. Okólnik o wzięciu udziału w Kongresie Eucharystycznym przez drużyny Straży z Okręgów: będzińskiego, częstochowskiego i zawierciańskiego.

57. Pismo Centrali Nr. 3723/I z 1 sierpnia 1928 r. w sprawie zjazdu w Turynie.

27/A. Pismo Wojewody Kieleckiego za L. B. P, 9894 z 20 lipca 1928 r. w sprawie działalności Komisyj Przeciwpożarowych Gminnych.

57/B. Okólnik o zebraniu Rady Związków Straży Pożarnych Woj Kieleckiego w dn. 30 września 1928 roku oraz porządek obrad.

56/C. Okólnik Centrali Nr. 37 za Nr. dz. 4220 z 30 sierpnia 1928 roku w sprawie poparcia loterji fantowej Związku Podoficerów Rezerwy R. P.

57/D. Okólnik o należnościach za wydawnictwa i odznaczenia.

58. Okólnik o należnościach za składki członkowskie od Straży.

59. Okólnik o wprowadzeniu sygnalizacji w czasie jazdy Straży do pożaru.

60. Okólnik o ustaleniu treści roty ślubowania przy poświęceniu sztandaru.

61. Okólnik o ustaleniu treści roty przyrzeczenia dla czynych członków Straży.

62. Okólnik o konsekwencjach w razie ujawnienia nieznajomości statutów, regulaminów i instrukcyj.

63. Okólnik o wyznaczeniu terminów na odprawy naczelników rejonowych, przy udziale Sędziów na zawodach okręgowych, przedstawicieli Zarządów okręgowych i instruktorów.

63/A. Wykaz Straży Pożarnych, które do dnia 25 czerwca 1928 roku zgłosiły swe przystąpienie do Kasy Strażackiej i uiściły przewidzianą opłatę.

64. Ruch służbowy oficerów Korpusu inspekcyjnego Związku kieleckiego.

65. Okólnik o organizowaniu rejonów w miastach powiatowych i wydzielonych.

66. Pismo okólnikowe Centrali Nr. 4499/p z 21 września 1928 roku w sprawie gradacji odznaczeń.

67. Okólnik o nowych terminach i przydziale Okręgów na odprawę naczelników rejonowych, sędziów okręgowych i instruktorów.

68. Okólnik o inicjowaniu i tworzeniu lokalnych Komitetów obchodu 10-cia Niepodległości Polski.

69. Okólnik o muzealnych sikawkach i innych narzędziach oraz o niezwiązkowych Strażach używających dystynkcyj związkowych.

69/A. Odezwa Zarządu Związku Straży Pożarnych Wojew. Kieleckiego za Nr. 4159 z 25 października 1928 roku w sprawie nie kupowania zagranicznych towarów.

69/B. Wyniki zawodów wojewódzkich odbytych w Kielcach dn. 30 września 1928 r. (w grupie III dokończonych w Czeladzi dn. 7 października 1928 r)

69/C. Wyniki zawodów okręgowych w Kozienicach 8. 7. 28, w Opatowie 12. 8 28, we Włoszczowie 16. 9. 28, w Busku 9. 9. 28, w Kielcach 16. 9. 28 i w Miechowie 16. 9. 1928 roku.

70. Okólnik do panów Starostów Województwa Kieleckiego, o prolągacie koncesji kinomatograficznych na rok 1929.

71. Okólnik, o przyjęcie dla wszystkich Okręgów Statutów w brzmieniu uchwalonym przez Radę Naczelną na posiedzeniu Rady Wojewódzkiej z dnia 30 września 1928 r.

72. Okólnik, o zarządzeniu Centrali z dnia 31 X 1928. Nr. 5111/P. W. K. Instrukcja o organizacji działu zjazdów i Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu w roku 1929.

73. Okólnik, o zarządzeniu Centrali z dn. 8.XI 1928 r. Nr. 5299/P. W. K. instrukcja o regulowaniu organizacji w jednostkach organizacyjnyah korporacji.

74. Okólnik o Ruchu służbowym, awanse.
75. Okólnik, o składkach na budowę Siedziby Związku w Warszawie.
76. Okólnik, o kandydatach na kurs instruktorski.
77. Okólnik, o kursach gazowych dla instruktorów w Warszawie.
78. Okólnik, o organizowaniu Kolumn Samarytańskich Żeńskich.
79. Okólnik, o zakazie noszenia odznaczeń za osiągnięcie wyników z P. W. i W. F.
80. Okólnik, o zaangażowaniu Haliny Gnędzińskiej.
81. Okólnik, ogłoszenie Wojewody Kieleckiego o sposobie nadawania medala pamiątkowego za wojnę.
82. Okólnik, wyniki Zawodów Okręgowych w Końskich.
83. Okólnik, wyniki Zawodów Okręgowych w Opatowie.
84. Okólnik, Centrali o przygotowaniach do Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu.

Spis artykułków „ŻYCIA STRAŻACKIEGO“ w 1928 roku.

Nakładem Związku Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego. Redaktor odpowiedzialny: ZDZISŁAW PRZYJAŁKOWSKI
Odbito czcionkami Zakładów Drukarskich Sejmiku Radomskiego i S-ki — Radom, ul. Lubelska № 46. Telefon № 497.